

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200652

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಮಾಲೆ—೫೮

ಪೊರಡತಿ

ಕುಸುಮ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕಾವ್ಯಾಲಯ

ಹೆಸೂರು

ನೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೪೭

ಕಾವ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ.

ಅವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಮಗ್ರ ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಸಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಸಮಗ್ರ

ತಿಳಿಸಿ. ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಾದಂತೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ

ಸುದ್ದಿಯೋಲೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

All Rights Reserved

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ

ಬೆಲೆ :

ಸಾಧಾ ಪ್ರತಿಗೆ ರೂ. ೧.೮೦

ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಪ್ರತಿಗೆ ರೂ. ೨.೦೦

ಮುದ್ರಣಕಾರರು

ಜಿ. ಎಚ್. ರಾಮರಾವ್, ಜಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್

ಮೈಸೂರು

ಅ ರ ಕೆ

ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೈದು ಗೀತಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪಾಲು 'ಕೊಳಲಿ' ನಿಂದ ಬಂದವು ; ಕೆಲವು 'ನವಿಲಿ' ನಿಂದ ; ಉಳಿದವು ಹೊಸತು.

'ಕೊಳಲು' ಪ್ರಕಟವಾದಂದಿನಿಂದಲೂ ಅದು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕವನಗಳ ಆಯುವಿಕೆ ಜೋಡಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅತ್ಯಪ್ತಿ : ಜೋಡಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಾತ್ಮಕವಾದ ಕ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ಕವನಗಳನ್ನು ಇಡಿಕಿದಂತಿತ್ತು. 'ಪೋಡಲಿ'ಯ ನಿರ್ಮಾಣದಿಂದ ಆ ನ್ಯೂನತೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ, ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಒಂದು 'ಮಧು ಕುಂಜ ಮಂಜರಿ' ಯಾಗಿ, 'ಕರುವಿಟ್ಟಿ ಲಾವಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ' ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾಗಿರುವ ಗೀತಗಳು 'ಕೊಳಲು', 'ನವಿಲು' ಗಳ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದ, ಅವುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಬಾರದಿರುವಂತೆಯೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು, {
೮-೧೧-೪೭.

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ವಿವರ

	ಪುಟ
೧. ವನಸುಮ	೧
೨. ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ?	೨
೩. ಅನ್ನೇಷಣೆ	೪
೪. ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ !	೬
೫. ಬೃಂದಾವನ	೭
೬. ಪಾಠೋ ಪೀಠ	೮
೭. ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ	೯
೮. ಭೀಷ್ಮ ವರದಾಗಿ ಬರುವೆ	೧೦
೯. ಮುರ ? ಶಿಕ್ಷ	೧೧
೧೦. ಮನುಜನೊಲವು	೧೨
೧೧. ತಲಿರೇಣಿ	೧೩
೧೨. ಮನಸ್ಸು-ಹೃದಯ	೧೪
೧೩. ಪಾಪೈಕೆ	೧೬
೧೪. ಸಟ್ಟಿನೋಟಿ	೧೭
೧೫. ವಿರಹಿಣಿ	೧೯
೧೬. — ಗೆ	೨೦
೧೭. ರತಿ	೨೨
೧೮. ಅಗಸ್ತ್ಯ	೨೫
೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಮಡುಗಿ	೨೬
೨೦. ಅಂಗಳದವರಿಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ	೨೮
೨೧. ಸೋಮಾರಿಯ ಪಾಡು	೨೯
೨೨. ದೋಣಿಗನ ಪಾಡು	೩೧
೨೩. ಗಾನದರ್ಶನ	೩೨
೨೪. ಪಾಥೆಯ ಕರೆ	೩೪

೨೫. ಬಾ, ಬಾ !	....	....	....	೩೫
೨೬. ಪ್ರಣಯದ ದೂರದಾಸೆ	....	....	....	೩೬
೨೭. ಶರವೃತ್ತ	....	....	....	೩೮
೨೮. ಸಾಧನೆ	....	....	....	೩೯
೨೯. ನಾ ಸಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !	....	....	....	೪೦
೩೦. ಅಪ್ಪವಾಕ್ಯ	....	....	....	೪೨
೩೧. ರಸಿಕರ್ಷಿಣ	....	....	....	೪೩
೩೨. ಅಭಿಸಾರಿಕೆ	....	....	....	೪೪
೩೩. ನಾಚೆ ನಾಸಿನ್ನು	....	....	....	೪೬
೩೪. ಸಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ	....	....	....	೪೭
೩೫. ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು	....	....	....	೪೮
೩೬. ಎನ್ನಿಸಿಯಳು	....	....	....	೪೯
೩೭. ನನಗಾಗಿ	....	....	....	೫೦
೩೮. ಅಸೆ !	....	....	....	೫೧
೩೯. ಸೌಂದರ್ಯ ಯೋಗಿ	....	....	....	೫೩
೪೦. ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಯದು ?	....	....	....	೫೪
೪೧. ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ಶಿವಿ	....	....	....	೫೫
೪೨. ಪೂವಮ್ಮ	....	....	....	೫೭
೪೩. ಚೆಂದುಟಿ ಮುತ್ತು	....	....	....	೬೦
೪೪. ಪೋಡಶಿ	....	....	....	೬೧
೪೫. ರಸಯುಕ್ತಿ	....	....	....	೬೨

ಪೂರಣತಿ

ವನಸುಮ

ಅರಳಿತೀ ವನಸುಮವು ನಿನಗಾಗಿ, ಹರಿಯೇ,
ತ್ವರೆಯಿಂದ ಬಂದಿದನು ಸ್ವೀಕರಿಸು, ಮೊರೆಯೇ.

ಹಗಲಿರುಳು ಮಳೆಬಿಸಿಲುಗಳೆಲಿ ವಿಕಸಿತವಾಯ್ತು,
ನಿಗಮಗೋಚರ, ನಿನ್ನಡಿಯ ಹೊಂದಲೆಂದು ;
ಅಗಲಿತ್ವೈ ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯಗಳನು ನಿನಗಾಗಿ ;
ಖಗರಾಜಗಮನ, ಒಲಿದಿದನು ನೀಂ ಧರಿಸು !

ಮಗಮಗಿಸ ವಾಸನೆಯು ಇದಕಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು,
ಜಗನ ಮೋಹಿಸುವ ರೂಪಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು ;
ಸೊಗಯಿಸಾ ಪೆರೆಯೊಂದಿದಕಿಲ್ಲದಾದೊಡೆಯು,
ನಗಧರನೆ, ಕರುಣೆಯಿಂದಿದನು ನೀಂ ಧರಿಸು !

ಸಂಪಗೆಯು ಸೊಂಪಿಲ್ಲ, ಕೇತಕಿಯು ಕಂಪಿಲ್ಲ,
ಪೆಂಪಿನಾ ವಾದರಿಯು ಮಾಧುರ್ಯಮಿಲ್ಲ !
ಇಂಪುಬೆಡಗಿನಿತಿಲ್ಲದಾದೊಡೆಯು, ಮಾಧವನೆ,
ನೀಂ ಮೊರೆದಿದನು ಕೊರಳ ಹಾರದಲಿ ಧರಿಸು !

ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ?

ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ? ಸುಸಂಸಿದ್ಧಿ ಅರಿಯೆ :
ಕಾಯುವೆನು ಕರೆ ಬರುವ ನರಿಯಂತ, ಮೊರೆಯೇ !

ತಂಬಿಲರು ತಳರಿಸೆಡೆಯಾಡುತ್ತಿರಲಿಸಿಯ,
ನೀನೆ ಬಂದೆಯೊ ಎಂದು ಹಾರುವುದು ಹವನು ;
ಸೊಬಗ ನೋಡಲು ನಾನು ಅರಸತಹ ತಲರ,
ಅಲರಿಸೆವೆಯಲ್ಲಿ ನೀನುರೆಯೆಂದು ನುಸುವು
ಹಂಬಲಿಸಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಉಬ್ಬುವುದು, ಪೇವ !

ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಮಧುವಾಸವೈತರಲು, ರಮಣ,
ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳು ಹಾಡೆ, ಸ್ವಸ್ಥ ನಲಿದಾಡೆ,
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ಸಂತಸವು ವೈದೋರೆ, ಎನ್ನ
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಹದುರಿಯುರಿಯುವುದು, ಚೆನ್ನ,
ಬಾರದಿರೆ, ತೋರದಿರೆ ನೀನು ಮನಗನ್ನ !

ಹಕ್ಕಿ ಹಾಡಲು ನಿನ್ನ ಕೊಳಲ ವಸಿಯಂತೆ
ಚಿಮ್ಮುವುದು ಜುಮ್ಮೆಂದು ಸಂತಸದಿ ಜೀವ !
ಗಾಳಿಯಲಿ ತರಗೆಲೆಗಳಾಡುತ್ತಿಹ ಸವ್ವ
ತೋರುವುದು ಹಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳದಂತೆ ಎನಗೆ :
ಎಂದಿಗೈತರುವೆಯೋ ನಾನರಿಯೆ, ಚೆನ್ನ !

ವನಗಳಂಬಾ ಎನಲು " ಗೋಪಾಲ ಬಂದಾ !"
ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳುವುದು ಮುಗ್ಧಿಯಾ ಮನಕೆ ;
ಯಾರು ಕರೆವರು ನೀನೆ ಕರೆದಂತೆಯಾಗಿ
ಬೆಚ್ಚುವೆನು, ನೋಡುವೆನು ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿ ;
ನಾಚುವುದು ಎನ್ನ ಮನ ಕಾಣದಿರೆ ನಿನ್ನ !

ಸಿನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಳಿಯಾದರಿಲ್ಲ !
ಸಿನಗಿಂತಲೂ ದೂರವಾದವರು ಇಲ್ಲ !
ಸಿನಗಿಂತಲೂ ಮಧುರವಾದವರು ಕಾಣೆ !
ನಿನ್ನ ವಿಾರಿಹ ಮಾರುಗಾರನನು ಕಾಣೆ !
ಏತಕಣಕಿವೆ ಎನ್ನ ' ಬಾ ' ಹೇಗು, ಹೆನ್ನ !

ಅನೇಪಣೆ

(ಒಂದು ಅನುವಾದ)

ಜನ್ಮವು ಬರಿದಾಯ್ತೇ, ಹಾ!
ನಾನರಿಯದೆ ಜೀವೇಶನನು!

ಅರಸಿದನೆಲ್ಲಿಯು ದೊರಕನು ನಲ್ಲನು;
ಇನಿಯನೆಲ್ಲಿ ತಾನಡಗಿಹನೋ?
ತಳಿರೊಳು ಸೊಗದಲಿ ಕುಳಿತಹ ಕೋಗಿಲೆ
ಜಗದೊಡೆಯನ ನೀ ಕರೆಯುವೆಯಾ?
ಯಾವ ಬಾಸೆಯಲಿ ಕರೆಯುವೆ ಹೇಳ್ವೆ;
ಅಂತೆ ಕರೆಯೆ ನಾನೆಳಸುವೆನು.

ಮಹಿಮನ ವೈಮಯ ಮೊರೆವೆಯ, ತುಂಬಿಯೆ?
ಬೋಧಿಸು ಮುಗುದೆಗೆ, ಹಾಡುವೆನು.
ನಗುತಿಹೆ ಏತಕೆ, ನಲಿಯುವ ಹೂವೇ?
ನಿನಗೆ ದಯಾಂಬುಧಿ ಮೊರೆತಿಹನೆ?
ಬೇಡುವೆ, ನಮಿಸುವೆ, ಎನ್ನೆರೆಯನ ನೀ
ಮೋಹಿಸಿದಂದವ ತಿಳುಹೆನಗೆ.

ಅಂಬರ ಚುಂಬಿತ ನಿಶ್ಚಲ ಗಿರಿಗಳೆ,
ತಲೆಯೆತ್ತೇನನು ನೋಡುವಿರಿ?
ಬಾಳಿನ ಗುರಿಯನು ಪಡೆದಿಹರೇನು?
ದೊರೆಯನು ನೀವರಿತಿಹರೇನು?
ಗಿರಿಗಳೊ? ಧ್ಯಾನದಿ ಕುಳಿತಹ ಋಷಿಗಳೊ?
ಗುಟ್ಟನು ಹೇಳದ ಮೌನಿಗಳೊ?

ಸುಂದರ ಗಗನವೆ, ನೀಲಾವರಣದಿ

ಜೀವೇಶನ ಮರೆಸಿಹೆಯೇನು ?

ಕ್ಷಣವೊಂದೆ ಸಾಕು, ತೆರೆಮರೆಯನು ತೆರೆ :

ಕಣ್ಣೆದೆಗಳು ತಣಿವಂದದಲಿ

ಜೀವೇಶನ ನಾ ನೋಡುವೆನು !

ಬಯಕೆಯು ಬೀಗೆಯ ಮೂಡುವೆನು !

ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ ನುಬಿ !

ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ, ಗೋಪ ಸುರುಚಿರ,
ಹರುಷದಿ ನಲಿಯುತ ಒಲುವೆಯ ತೋರುತ !

ಗಹನ ಕುಸುಮ ಸರವ ಧರಿಸಿ ಲೀಲೆ ತೋರುತ
ಇಹಪರಗಳನಾಲಿಂಗಿಸುತ್ತೊಂದೆ ಕರವಲಿ !

ಎಲರು ಕುಸುಮಗಳಲಿ ನಲಿವ ತೆರದಿ ಎನ್ನ ಹೃದಯದಿ
ನಲಿಯುತಿಹನು, ನಲಿಯುತಿಹನು, ನಲಿಯುತಿರುವನು !

ನೀಲಗಗನಹಾಸದಿಂದ ಮೋಹಿಸಿರುವನು ;
ಪೋಗುವೆನು, ಪೋಗುವೆನು. ಪೋಗುವೆನು ನಾ !

ಮೇಘರಹಿತ ನೀಲನಭವ ದಿವ್ಯ ಪಥವಲಿ
ನಲಿನಲಿದು ತೇಲಿಬಹ ಸೋಮನಂದದಿ !

ಮೃತ್ಯುತಾಳದಿಂದ ನಲಿವ ಜನ್ಮಗಾನ ಹಾಡುತ
ಸಾಂತತೆಗೆ ನಾಂತತೆಯನಿರದೆ ಮೋಹಪಡಿಸುತ !

ಬೃಂದಾವನ

ಬೃಂದಾವನನಿಹುಮೇಸ್ತೇ ಹೃದಯದಿ
ಶ್ಯಾಮಸುಂದರನಲ್ಲಿವನು !
ರಾಘವನೊಡಗೂಡಲಿ
ರಾಸಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುವನು !

ಮಾಸಗಳೆಲ್ಲ ವಸಂತಗಳಲ್ಲಿ,
ವ್ಯಸನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಂದಗಳಲ್ಲಿ.
ಕಾಲವು ಕಳೆಯದು ಅಲ್ಲಿ,
ಕಾಲನು ಬೆವರುವನಲ್ಲ ,
ಅಂತನು ನಂತ ಆಗುವುದಲ್ಲಿ !

ಸುಮಗಳು ತುಂಬಿಯು ಚುಂಬಿಸವಲ್ಲಿ
ಹಿಮಮಣಿ ಹಸುರೊಳು ರಂಜಿಸವಲ್ಲಿ.
ಗಾಯನ ಸಲಿಲವ ಚೆಲ್ಲಿ
ಖಗತತಿ ನಲಿಯುವವಲ್ಲಿ ;
ಮಾರುತ ಸರಸವನಾಡುವನಲ್ಲ

ಜರವನೆ ಮರೆಯುವೆನ್ನೆ ಕೃದೊಳಲ್ಲಿ
ಸವಸದ್ಗಲು ಒಂದಾಗುವವಲ್ಲಿ.
ಜ್ಞಾನವು ಭಕ್ತಿಯೊಳಲ್ಲಿ
ರಮಿಪುದು ; ಪೂರ್ಣತೆ ಅಲ್ಲಿ
ನಲಿವುದು ನಿತ್ಯಾನಂದವ ಚೆಲ್ಲಿ !

ಬಾರೊ ಬೇಗ

ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಬಾರೊ ಬೇಗ ;
ವಿರಹವಿದ ತಾಳೆ ನಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ !

ಮುಗಿಲಿನಂತೆ ಕವಿಕವಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಧಳಧಳಿಸಿ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಭರಭರಿಸಿ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಕಾರಿನಂತೆ ಸುರಸುರಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ಉದಯದಂತೆ ನಲಿನಲಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಸಂಜೆಯಂತೆ ಮೆರೆಮೆರೆದು ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಮಧುವಿನಂತೆ ಮೋಹಿಸುತ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ನಾಕಾರವಗಲಿ ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ನಾಕಾರವಾಂತು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ನಾಂತತೆಯ ಬಿಸುಟು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಸಾಂತತೆಯನಾಂತು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ನಿತ್ಯತೆಯನಗಲಿ ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಚಿತ್ತವನು ಚುಂಬಿಸುತ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಮುಕುತಿಯನು ಬಿಸುಟು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ,
ಬಂಧನವನೊಲಿದು ಬಾ ಬಾರೊ ಬೇಗ.

ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ

ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ ಮನವೆ ನೀ
ಅನವರತ ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ.

ತೋರದಿರೆ ಮರೆಯದಿರು ;
ಬಾರದಿರೆ ಜರೆಯದಿರು ;
ತೋರಿ ತೋರದ ತೆರದಿ
ಬಂದು ಪೋಗುವನವನು !

ಕಂಬನಿಯ ಸುರಿಸುರಿದು
ಹಂಬಲಿಸು ಕರೆಕರೆದು ;
ನಂಬಿದಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ
ಕಂಬದೊಳೂ ತೋರುವನು !

ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆಯುವ ಹೃದಯ-
ಮೊಳು ಬಹುದು ನನ ಉದಯ ;
ಅಗ ಮೈದೋರುವನು !
ನಿನ್ನ ನೇ ಸೇರುವನು !

ನೀನೆ ವರವಾಗಿ ಬರುವೆ !

ಎನಗಾವ ಬಹುವಾಸವನು ಕೊಡುವೆ ನೀನು ?
ಸಿನಗಾಗಿಯನುದಿನವು ಬಳಲುವೆನು ನಾನು !

ಅರಿವಿಗಾಗನುದಿನವು ಯತ್ನಿಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ
ಸರಸತಿಯು ಕೊಟ್ಟಿಹಳು ಕೀರ್ತಿಸುವವ ,
ಸಿರಿಗಾಗಿಯನವರತ ಹೊರಾಡಿದವರುಗಳ
ಗಿರದೆ ದಯಪಾಲಿಸಿಹಳವಿತ ಧನವ !

ಅರಿಗಳನು ಕೆಣಕಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಗೆಲಿದರಿಗೆ
ಧರೆಯ ಸಿರಿ ಕೊಟ್ಟಿಹಳು ದರ್ಪ ಸುವವ !
ಧರೆಯನನುದಿನ ಬೇಡಿ ಹೊಲಗೆಲಸವೆಸಗುವರಿ
ಗಿರದೆ ದಯಪಾಲಿಸಿಹಳನ್ನ ಸುವವ !

ಸಿರಿಯು ಸರಸತಿ ಧರಾರಮಣಿಯಿವರೆಲ್ಲರೂ
ಬರಿದೆ ವರವೀಯುವರು ತಮ್ಮನುಳಿದು;
ಪರಮಾತ್ಮ, ಸಿನ್ನನೇ ಬಯಸುತಿಹ ಎನಗೆ ನೀ
ವರವೀಯೆ, ನೀನೆ ವರವಾಗಿ ಬರುವೆ !

ಮುರಳಿ ಶಿಕ್ಷೆ

೩

ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಮುಜುಂದಾರರ “ Divine Flute ”
ಎಂಬ ಚಿತ್ರ ನನ್ನ ಕೋಡಿ ಬರೆದು.

ಕೊಳಲನಾದಿ ಮೋಹಿಪುದನು
ಕಲಿಸು ಎನಗೆ, ಚನ್ನ ,
ತಳಮಳಿಪುದು ಎನ್ನ ಎದೆಯ
ಕೊಳಲ ಗಾನ ಸಿನ್ನ .

ನಲಿಯುತಿಹುದು ಉದಯ ಗಗನ
ಅರುಣರಾಗವಂದ
ಕೊಳದಲೆಗಳು ಕುಣಿಯುತಿಹವು
ಗಾನದೊಲುಮೆಯಿಂದ.

ಪರವಿಹಗಳ ನಲಿಸುತಿಹುದು
ಸಿನ್ನ ಕೊಳಲ ನಾದ.
ಪರವಿಹಗಳನೊಲಿಸುತಿಹುದು
ಸಿನ್ನ ಗಾನಮೋದ.

ತಳಿತ ಚೂತದಡಿಯೆ ಮೊದಲ
ನುಡಿಯ ಕಲಿಸು, ಚನ್ನ ;
ಕೊಳಲ ಕಲಿಸು ಬೇಗ ಎನಗೆ
ಮೋಹಿಸುವೆನು ಸಿನ್ನ .

ಮನುಜನೊಲವು

ಕಡಲಿನಾಳವು ಹಿರಿದು.
ಕಡಲಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು
ಮನಸಿನಾಳ !

ಬಾಸಿನಗಲವು ಹಿರಿದು.
ಬಾಸಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು
ಮನುಜನೆದೆಯು !

ತುಹಿನ ಗಿರಿಯದು ಹಿರಿದು.
ತುಹಿನ ಗಿರಿಗಿಮ್ಮಡಿಯು
ನಡನ ಬಲವು !

ಮಳೆಯಬಿಲ್ಲದು ಚೆಲುವು.
ಮಳೆಯ ಬಿಲ್ಲಿನು ಮಾರಿ
ಮನುಜನೊಲವು !

ತಳಿರೇಣಿ

ಮುಳುಗುವ ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪಳಿಯೆ,
ಮೆಲ್ಲನೆ ಇರುಳೆಳೆಯೆ,
ತಾರೆಗಳಾಗಸದೊಳು ಹೊಳೆಯೆ,
ಜೀವದ ಸದ್ವಳಿಯೆ,
ಮನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕನು ಚೆಲ್ಲಿ
ಹಣತೆಯ ಸೊಡರಿನ ಕುಡಿ ಸುಳಿಯೆ !

ದೇವರ ಚಿಂತೆಯೊಳೆದೆಯುಬ್ಬಿ
ಶಾಂತಿಯು ನೈದೋರೆ ;
ಭಕ್ತಿಯು ಬಳ್ಳಿಯವೊಲು ಹಬ್ಬಿ
ಪರಲೋಕವ ಸೇರೆ ;
ಒಲಿದಳಿದವರು
ಒಯ್ಯನೆ ಬಹರು
ಒಲೈಯ ತಳಿರೇಣಿಯ ತಬ್ಬಿ !

ಬರುವನು ಚನ್ನನು ಹಿರಿಯವನು,
ತರುಣನು ಬಲಶಾಲಿ ;
ಸೋದರ ವಾಸುಕು ಕಿರಿಯವನು
ಎನ್ನಯ ಕಣ್ಣಾಲಿ,
ಜೀವವ ಹಿಡಿದು
ದಾರಿಯ ನಡೆದು
ಬಳಲಿ ನೊಂದು ಬೆಂದುರಿದವನು !

ಹಿರಿಯರು, ಸ್ವಾಜ್ಯರು, ಮೇಣಿನಗೆ
ಬಾಳನು ಕೊಟ್ಟವರು ;

ಮಣೆಯುತ ವಿನಯದೊಳಿಶನಿಗೆ
ಜೀವನ ಬಿಟ್ಟವರು !
ಸುಂದರಿ, ಚೆಲುವೆ,
ನನ್ನಾ ಚೆಲುವೆ
ಬರುವಳು ಶಾಂತಿಯ ಕೊಡಲಿನಗೆ !

ಮೆಲುನಡೆಯಿಕ್ಕುತ್ತ ಪರಾಸದಲಿ,
ಬೀಣೆಯ ದನಿಯಂತೆ,
ಬರುವಳು ರನ್ನೆಯು ಸೈನ್ಯದಲಿ,
ತಿಂಗಳು ಸುರುವಂತೆ !
ಕೈಯನು ಹಿಡಿದು
ಮೌನದಿ ನುಡಿದು
ನೋಡುವಳಿನ್ನಂ ಪ್ರೇಮದಲಿ !

ಬಾಳಿನ ಬಳಲಿಕೆ ಜಾರುವುದು,
ಭಯ ಕೆಲಸಾರುವುದು !
ನೆಚ್ಚಿದೆಯೊಳು ಮೈದೋರುವುದು,
ಹಿಗ್ಗುತ್ತ ಹಾರುವುದು !
ಬಾಳಿದರಂದು
ಬಳಿಗಿಳಿತಂದು
ನಲಿಯಲು ಸೊಗ ಮೊಗದೋರುವುದು !

ಮನಸ್ಸು-ಹೃದಯ

ಬಾರ್ಡಲಾ ಕವಿಯಿಂದ

ರಾತ್ರಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು,
ಹಗಲಿಗೆ ಕಣ್ಣೊಂದೆ ;
ಅದರು ಹಗಲಿನ ಕಣ್ಣಿದು ಮುಳುಗಲು
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಿಳಕಿಲ್ಲ.

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು,
ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೊಂದೆ ;
ಅದರು ಎದೆಯೊಳಮೆಯ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಲು
ಜೀವಕ್ಕೆ ಬಿಳಕಿಲ್ಲ.

ಹಾರೈಕೆ

ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಮುಜುಂವಾರರ “ In Expectation ”

ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬರೆದುದು.

ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯೊಳಗಿನ ತಾನಿಳಿದನು ;

ಮಬ್ಬೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯು ಹಬ್ಬಿದುದು !

ಬಯಕೆಯ ನೋಟವ ದೂರಕೆ ಕಳುಹಿ

ಬಾಲೆಯು ಗುಡಿಸಿಲ ಬಾಗಿಲೊಳು

ಇನಿಯನ ಬರವನೆ ಹಾರೈಸುತ್ತ

ನಿಂತಳು ತನ್ನಿರವನೆ ಮರೆಯುತ್ತ !

ಗೂಡಿಗೆ ಹೋದುವು ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲ,

ಗೋಗಳು ಬಂದುವು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ;

ಮೆರೆದುವು ನಭದೊಳು ತಾರೆಗಳೆಲ್ಲ,

ತುಂಬಿತು ಇಳಿಯನು ನೀರವತೆ :

ಬಾಲೆಯ ಬಯಕೆಯ ನೋಟಕೆ ಮಾತ್ರ

ಬತ್ತಲಾಗತ್ತಲೆಯಾದುದು ಪಾತ್ರ !

ನಟ್ಟ ನೋಟ

ಶ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಮುಜುಂದಾರರ “ Lingerig Look ”

ಎಂಬ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಬರೆದುದು.

ಕೊಳದಾ ತೀರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ
ಕುಳಿತಿದ ರಮಣಿಯ ನೋಡಲ್ಲಿ !
ಕೊಡವಿದೆ ಅಂಕದ ಮೇಲಾಕೆಯ ಮನ
ದೂರದೊಳ್ಳೆಯೊ ಚರಿಸುತಿದೆ.
ಅಕೆಯ ನಟ್ಟ ನೋಟವ ನೋಡು
ತೋರುವುದರೊಳು ಚಿಂತೆಯ ಬೀಡು !

ಬಲವತ್ತರವಾದಾವುದೊ ಯೋಚನೆ
ಅಕೆಯ ಮನವನು ತುಂಬಿಹುದು.
ಬಡತನದಳಲೋ? ಮಕ್ಕಳ ಗೋಳೋ?
ಕಷ್ಟವೊ, ನಷ್ಟವೊ, ನಿಷ್ಕರವೊ ?
ಪ್ರೇಮದ ನೆನಪೋ, ಬಲ್ಲವರಾರು ?
ಪ್ರಣಯದ ಭಂಗವೊ ತಿಳಿದವರಾರು ?

ಕೋಗಿಲೆಯುಲಿಯನು ಬೀರುವುದಲ್ಲಿ,
ಸರಸಿನ ಅಲೆಗಳು ಅಲೆಯುವುವು ;
ಜೀವಿನ ಕೆಂಪಿನ ಕಮಲಗಳೆಲ್ಲ,
ತಂಬಿಲರೊಳು ನಲಿನಲಿಯುವುವು.
ಎಲ್ಲಿಹುದೋ ಮನದಾ ಸಂಚಾರ ?
ತಿರುಗಾಡುವುದಿಲ್ಲೆಯೊ ಬಹುದೂರ !

ಆಕೆಯ ಭಾಗಕೆ ಕೋಗಲೆಯಿಲ್ಲ !
ತಾವರೆ ಹೂಗಳ ಕೊಳವಿಲ್ಲ !
ತಂಬೆಲಿರಿಲ್ಲ ! ಪೊಸ ಹಸುರಿಲ್ಲ !
ಚಿಂತೆಯ ಹೊರತೇನೊಂದಿಲ್ಲ !
ಆಕೆಯ ನಟ್ಟ ನೋಟದೊಳಿಲ್ಲ
ಕರಗುತಲಳಿದುವು; ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ !

ವಿರೆಯಿಣಿ

ಏಕೆ ರಮಣಿ ಮರುಗುವೆ,
ಏಕೆ ಕೊರಗುವೆ ?
ಆರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವೆ,
ಏಕೆ ನೋಯುವೆ ?

ಹುಡುಕಿಯವನ ಬನಗಳಲಿ
ತಿರುಗಿ ತೊಳಲಿದೆ ;
ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಹೊಳೆಯ ಬಳಿ
ಬರಿದೆ ಬಳಲಿದೆ.
ಇನಿಯಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿಹೆ !
ವಿರಹದಿಂದ ನೋಯುತ್ತಿಹೆ !

ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೂಗಳನು
ಬನದೊಳಾಯ್ದೆನು ;
ಅವನಿಗಾಗಿ ಮಾಲೆಯನು,
ಮುದದಿ ನೆಯ್ದೆನು ;
ಕೈಯ ಮಾಲೆ ಬಾಡುತ್ತಿದೆ !
ಎದೆಯೊಳಳಲು ಮೂಡುತ್ತಿದೆ !

ಸುತ್ತಲಿರುಳು ಕವಿಯುತ್ತಿದೆ !
ನಲ್ಲ ಬಾರನೆ ?
ಚಿತ್ತವಳುಕಿ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ !
ಮೊಗವ ತೋರನೆ ?
ಬರುವತನಕ ಕಾಯುವೆನು !
ಹರುಷಕಾಗಿ ನೋಯುವೆನು !

ವೇರಲ ಮರದಡಿ ಹಣ್ಣು ನು ತಿನ್ನುತ
 ಮಲಗಿರೆ ಹಸುರೊಳು ನೀ ಬಂದೆ ;
 ಕರಿ ಕುರುಳಿನ ಸುರಮೋಹವನೆರಚುತ
 ಹೊಸ ವೈಯಾರದಿ ನೀ ಬಂದೆ ;
 ನೋಡಿದೊಡೆನ್ನ ನು ದೂರದಿ ನಿಂತೆ ;
 ಮೂಡಿತು ಹೃದಯದೊಳೊಲವಿನ ಚಿಂತೆ !

ಬೆಳಗಿನ ಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿಯು ನಾಡಿನ
 ಮಧುವನಗಳ ಮೇಲೊರಗಿತ್ತು ;
 ನಿರ್ಜನ ದೇಶದ ಮೌನದ ಭಾರವು
 ಹಕ್ಕಿಗಳುಲಿಯಿಂದೊಡುತ್ತ ;
 ರಾತ್ರಿಯ ಗಗನದ ಚಂದಿರನಂತೆ,
 ತರಳೆಯೆ, ಮೋಹಿಸಿ ದೂರದಿ ನಿಂತೆ !

ಮೊಗದೊಳು ಸೊಬಗಿನ ಸುಗ್ಗಿಯು ಬೆಳೆದು
 ಕೈಬೀಸೆನ್ನ ನು ಕರೆದಿತ್ತು ;
 ತುಂಬಿಯು ತುಳುಕದ ತಿಳಿಗೊಳವಂತೆ
 ಕಂಗಳ ಲೀಲೆಯು ಮೆರೆದಿತ್ತು ,
 ಹೃದಯದ ಬಾಳಿನ ಕಂಪುಸಿರಂತೆ
 ಬದುಕಿನ ಹೊಳೆಯನು ಹೀರುತ ನಿಂತೆ !

ಸಿನ್ನಾ ಬಾಳಿನ ಹೂವನು ಮುಡಿಯದೆ
 ಮುದ್ದಿಸಿಯನುಭವಿಸಪ್ಪದಲೆ
 ಹೋಗುವೆಯೆಂದಾಗರಿತಿರಲಿಲ್ಲ ;
 ಸೊಬಗಿನ ಕುಸುಮವೆ ಉದುರಿದೆಯಾ ?
 ಹೂವೇ, ತರಳೆಯೆ, ಕೊಯ್ಯುವ ಮುನ್ನ
 ಕೊಂಡೊಯ್ದಿ ತೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ನಿನ್ನ !

ಪೇಟಲ ಮರದಡಿ ಒಲಿದೆನು ಅಂದು ;
 ಒಲಿದಿಹೆ ನಾ ಮುಂದೆಂದೆಂದು.
 ಎಂದೋಟದೊಳಲರಿದಿರಲೇನು ?
 ನಿಸ್ಸ ನೆನಪೇ ಸಿರಿಯಲರು.
 ಚಲಿಸುವ ಮನಸಿಗೆ ನೀ ಹೂಬೇಲಿ !
 ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯೊಳೆಳೆಯುವ ಕಾಳಿ !

ಸುಮರಹಿತಾತ್ಮಾರಾಮನ ಕಂಡು
 ತಲ್ಲಣಿಪುದು ಮನವಾಗಾಗ ;
 ನೆನೆಯಲು ನಿನ್ನ ನು, ಬಾಡಿದ ಹೂವೇ,
 ತಲ್ಲಣ ತೊಲಗುವುದತಿ ಬೇಗ :
 ಬೇರೆಯ ಹೂಗಳ ಮುಡಿಯೆನು ನಾನು,
 ಮರೆಯಾದರು ಮುಡಿಪಾಗಿಹೆ ನೀನು !

ಪ್ರೇಮದ ಗೀತಿಕೆಯೆಂದದಿ ಬಂದೆ,
 ಕೊಳಲನು ಊದುತ್ತ ಐತಂದೆ ;
 ಧರ್ಮಶ್ಲೋಕದ ತೆರದೊಳು ಹೋದೆ,
 ನೀತಿಯ ವೀಣೆಯು ನೀನಾದೆ !
 ಎಂದೋ ಕೇಳಿದ ಗೀತವು ಇಂದು
 ಮೊರೆಯುವುದಿದೆಯೊಳು ಮುಂದೆಂದೆಂದೂ !

ರತ್ನ

ಪ್ರಣಯದ ಗೀತೆಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ.

ನಿನ್ನನು ರಚಿಸಿದ ಕವಿ ಯಾರು ?

ಪುಣ್ಯದ ಮುದ್ದೆಯ ಸಗ್ಗದ ಸೊಬಗಿನ

ಬಣ್ಣದೊಳದ್ದುತ, ನಿತ್ಯತೆಯೊಲುಮೆಯ

ಕಂಪಿನೊಳೂಡುತ, ಭಾವದ ಚಾಣದಿ

ನಿನ್ನನು ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪಿಯದಾರು ?

ಬಿಡಿ ತಾನೊಬ್ಬನೆ ಬೇಸರ ಕಳೆಯಲು

ನಿನ್ನನು ಹಾಡಿದನು ;

ಕಂಗಳಗಂದದ ಮಾದರಿವೋರಲು

ನಿನ್ನನು ಮಾಡಿದನು.

ವೀಣೆಯ ವಾಣಿಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,

ನಿನ್ನನು ಬಾರಿಸಿದವರಾರು ?

ತಳಿತಿಹ ವನದೊಳು ಹೀಲಿಯ ಕಂಗಳ

ಕೆದರಿದ ನವಿಲಿನ ಮುಕ್ತಿಯ ಬೆಡಗಿಗೆ

ಜೈತ್ರದ ಬಣ್ಣದ ಸಿರಿಯನು ಸೇರಿಸಿ

ನಿನ್ನನು ನೆಯ್ದಾ ರಸಖುಷಿ ಯಾರು ?

ಕಾಣದ ಊರಿನ ಮಾಯಾವೈಣಿಕ

ಬಾರಿಸಿದನು ನಿನ್ನ.

ನೆಯ್ದನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಾಗದ ಜಾಲವ

ತಾ ನೆಯ್ಯುವ ಮುನ್ನ.

ಮುದ್ದಿನ ಮುದ್ದೆಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,

ಮುದ್ದನು ಮುದ್ದಿಸಿದವರಾರು ?

ಕೂಸಿನ ಕೆನ್ನೆಯ ತಾಯಿಯ ಮುತ್ತನು,

ನಲ್ಲಳ ಕೆನ್ನೆಗಳನಿಯನ ಮುತ್ತನು,

ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದ ದೇವರ ಮುತ್ತನು
 ಪೋಣಿಸಿ ನಿನ್ನನು ಮಾಡಿದರಾರು ?
 ಹೂಗಳ ಮೇಲಿಹ ಗಾಳಿಯ ಚುಂಬನ
 ವನು ಸುಲಿಗೆಯ ಮಾಡಿ
 ಕಲ್ಪನೆ ನಿನ್ನನು ಕಡೆಯಿತು, ತರಳೆಯೆ.
 ನಗೆದಿಂಗಳ ಬೇಡಿ.

ಚೆಲುವಿನ ಗೆಲವೇ ನೀನಾಗಿರುವೆ,
 ನಿನ್ನನು ಮೂರ್ತಿಸಿದವರಾರು ?
 ಉದಯಾಸ್ತಂಗಳ ಪೆಂಪನು ಆಯ್ತು,
 ತಿಳಿಬೆಳುದಿಂಗಳ ಸೊಂಪನು ಹೊಯ್ತು.
 ರಾತ್ರಿಯ ಕಪ್ಪಿನ ಹೆಪ್ಪನು ಹಾಕಿ
 ನಿನ್ನೀ ಚೆಲುವನು ಮಥಿಸಿದರಾರು ?
 ನೀನವ್ಯಕ್ತದ ಗರ್ಭದೊಳುರಿಯುವ
 ಮಂಗಳದಾರತಿಯು ;
 ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮುಂದಕೆ ಪ್ರೇರಿಪ ಪ್ರೇಮದ
 ಶಕ್ತಿಯ ಮೂರುತಿಯು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೋಹವೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,
 ನಿನಗಾರಿತ್ತರು ಮೋಹವನು ?
 ಉದಯದ ಮೋಡಗಳಂಚಿನ ಮೇಲೆ
 ನಲಿಯಲು ನಿನ್ನಯ ನಲ್ಮೆಯ ಲೀಲೆ
 ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವುವು ತರುಲತೆ ತಮ್ಮ
 ಹೂಗಳ ಫಲಗಳ ಮುಡುಪನು ತಂದು
 ಸ್ತರ ನೈವೇದ್ಯವ ಸುರಿವುವು ಖಗಗಳು
 ಮೋಹಕೆ ಮರುಳಾಗಿ !
 ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೌಂದರವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನೀ
 ಚೆಲುವಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ !

ಜೀವಕೆ ಜೀವವೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ,
 ನಿನಗಾರಿತ್ತರು ಜೀವವನು ?
 ಶೂನ್ಯ ಸಮಾಧಿಯೊಂದ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮನ
 ಚುಂಬಿಸಿ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸಲು ನೀನು,
 ನಿನ್ನಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಲೀಲೆಯೊ
 ಳುದಿಸಿತು ವಿಶ್ವದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ !
 ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಾಳನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು
 ನನ್ನೊಲುಮೆಯ ಪಾಶ :
 ನಿನ್ನಾ ಪ್ರೇಮವಿಲಾಸದ ನಾಶದೊ
 ಳಿದೆ ಜಗದ ವಿನಾಶ !

ಅಗಸ್ಯ

ದಿನವೊಂದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ಎದೆದು ರಸವನು ಹೀರಿ
ಸರ್ವಸ್ವವನು, ನಲ್ಲೆ, ಸುಲಯ ಬಲ್ಲೆ !
ಮುತ್ತೊಂದರೊಳೆ ಮೊಗೆದು ಮನದಣಿಯೆ ಸೊಡೆಯಿಗಾಂಟಿ
ಆನಂದದಮರತೆಯ ಹೊಂದಬಲ್ಲೆ !

ಒಂದೆ ಆಲಿಂಗನದೊಳಿಹಪರಗಳೆರಡನೂ
ನೋಯಿಸದೆ ಒಲಿದು ನಾನಪ್ಪಬಲ್ಲೆ !
ಕಣ್ಣೊಂದು ನೋಟದೊಳೆ ಮಳೆಯಬಿಲ್ಲನು ನಗುವ
ನಿನ್ನ ಸೊಬಗೆಲ್ಲವನು ಕದಿಯಬಲ್ಲೆ !

ಸಂಯೋಗವೊಂದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ನುಣ್ಣನೆ ನೊಣೆದು
ರಸಪೂರ್ಣ ರೂನ್ಯತೆಗೆ ಕಳುಹಬಲ್ಲೆ !
ಮಲಗಿರುವ ಬಡಬಾಗ್ನಿ ನಾನೆನ್ನ ಕಣಕದಿರು :
ಗುಟುಕೊಂದರಲಿ ಕಡಲ ಕುಡಿಯಬಲ್ಲೆ !

ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿ

ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆಯನು ತಲೆಯೊಳು ಹೊತ್ತು
ಹುಡುಗಿಯು ಬಂದಳು ಹಾದಿಯಲಿ.
ಮಲೆನಾಡಿನ ಗಿರಿಗಳ ತುದಿ ಹೊತ್ತು
ಮುಳುಗುತ್ತಲಿದ್ದಿತು ಬೈಗಿನಲಿ.
ಹುಡುಗಿಯ ಕಂಗಳಲಿಸೆದುದು ಸಂಜೆ
ಮೇಣವಳಿದೆಯೊಳು ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಬೈಗಿನ ಹಾಡನು ಹಾಡಿದುವು,
ಕಬ್ಬದ ಹಬ್ಬವ ನಾಡಿದುವು.

ತಂಗಿಯು ಬಡತನದುದೆಯನು ಉಟ್ಟು
ರತಿಯಂತೆಸೆದಳು ಕಂಗಳಿಗೆ ;
ತಾಯಿಯು ಬಡತನದೊಡವೆಯ ತೊಟ್ಟು
ಮಂಗಳವಾದಳು ಎನ್ನೆದೆಗೆ ;
ಯಾವುದೊ ಹಳ್ಳಿಯ ಲಾವಣಿ ಹಾಡುತ್ತ
ಬಾಲೆಯು ಬಂದಳು ನನ್ನೆದುರಾಡುತ್ತ :
ಎಕೆಂದರೆ ನಾನವಳಲ್ಲಿ
ಕರ್ನವ ಕಂಡೆನು ಲೀಲೆಯಲಿ.

ನೋಡಿದಳೆನ್ನನು ತಲೆಯನು ಎತ್ತಿ
ನುಡಿದಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಲೆ.
ದಸಿಯಲಿ ಮುಗ್ಧತೆ ಮೈದೋರಿತ್ತು.
ಮಿಂಚಿತು ಮೊಗವಾನಂದದಲಿ.
ಅರಳಿದ ಹೂವುಗಳಿದ್ದವು ಸುತ್ತ ;
ಆದನು ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯ ಚಿತ್ತ
ಹೂವುಗಳೆಲ್ಲವನೇಳಿಸಿತು
ಮೇಣವರಿಂಪನು ಚಾಳಿಸಿತು.

ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯು ಹೊರಟಳು ಮುಂದೆ
ಹಸುರಿಂದೆಸೆದಾ ಹಾದಿಯಲಿ ;
ದೇವಿಯ ಭಕ್ತನು, ಕುರಿಮರಿ, ಹಿಂದೆ
ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದುದು ಮೌನದಲಿ.
ನೋಡಿದೆನವರನು ಹಿಂದಕೆ ತಿರುಗಿ
ತನು ಮನ ಎದೆ ಬಾಳೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ.
ವರವನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೀಶನನು
ಎಂದೂ ನಾನಂತೀಕ್ಷಿಸೆನು !

ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ ಎ

ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ
ಮೈಮರೆತೊರಗುವುದಾನಂದ !
ಮಲಗಿರೆ ನಡುವಗಲುರಿಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ,
ಬೇಸಗೆ ಬಿಸಿಯುಸಿರಾಡುತ್ತಿರೆ,
ಹಸುರಾದೆಲೆಗಳ ಬಳ್ಳಿಯ ಕೆಳಗಡೆ,
ತಂಪೊಳು ತೇಲುವುದೆಸಿತಂದ !
ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಹಕ್ಕಿಯು ಹಾರುತ್ತ
ಅವರೆಯ ಹೂವನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರೆ,
ಕೊನುಲಕಾಯದ ಬಣ್ಣದ ಚಿಟ್ಟೆಯು
ಕಣ್ಣನ ಮೋಹಿಸಿ ಹಾರುತ್ತಿರೆ,
ಹೊಳೆಯುವ ಕರಿವೈ ಬಣ್ಣದ ಮಂಚಿಯು
ಹಾಡುತ್ತ ರುಂಕರಿಸಾಡುತ್ತಿರೆ,
ಕಬ್ಬದ ಹೆಣ್ಣನು ತಬ್ಬತ ಒಬ್ಬನೆ
ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುತ್ತಿಡೆ ಎಸಿತಂದ !
ಹಗಲಿನ ಕನಸಿನ ಸೊಬಗಿನ ಊರಿನ
ಬನಗಳಲೆಯುವುದೆಸಿತಂದ !
ಮೌನದ ಗೀತೆಯನಾಲಿಸಿರಾಲಿಸಿ
ಕನಸಿನೊಳಲೆಯುವುದೇನಂದ !
ನೀರವ ವೀಣೆಯ ವೇಣುವನಾಲಿಸಿ
ಸೊಬಗನು ಹೀರುವುದೇನಂದ !
ಮಾಯೆಯ ನೆನೆನೆನೆದಣಕಿಸುತ್ತವಳನು
ಪೀಡಿಸಿ ಹಿಗ್ಗುವುದೆಸಿತಂದ !
ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ
ಮೈಮರೆತೊರಗುವುದಾನಂದ !

ನೋಮಾರಿಯ ಹಾಡು

ಈ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ
ಗಾಳಿಯ ತಂಪಿನಲಿ
ನಲಿಯುವ ಹಸುರಿನಲಿ
ಜೀವನ ಮರೆಯುವ ಕೊಳಲೂದಿ !
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ ರಮಣಿ !

ತೊರೆಯುತೆ ಬೀಡುಗಳ
ಹಾಡುತ ಹಾಡುಗಳ
ಆಡುತ ಆಟಗಳ
ಕರ್ಮವ ಕರಗಿಸಿ ಲೀಲೆಯಲಿ,
ನಲಿ ರಮಣಿ
ಒಲಿ ರಮಣಿ
ನಲಿ ಬಾ, ಒಲಿ ಬಾ, ಬಾ ರಮಣಿ !

ಹಾಡಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳು
ಮೆರೆಯಲಿ ಕಾಡುಗಳು
ನಲಿಯಲಿ ಹೂವುಗಳು-
ದುಂದನು ಮಾಡುವ ಜೀವನನು !
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ ರಮಣಿ !

ಹುಚ್ಚರು ನಾವುಗಳು,
ಕೆಚ್ಚಿದೆಯಾಳುಗಳು ;
ವೆಚ್ಚರು ನೀವುಗಳು
ನೆಚ್ಚಿನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಾಳುಗಳು !
ನಲಿ ರಮಣಿ
ಒಲಿ ರಮಣಿ
ನಲಿ ಬಾ, ಒಲಿ ಬಾ, ಬಾ ರಮಣಿ !

ಬಹು ಸೋಮಾರಿಗಳು,
ಸುಖಿಗಳು ನಾವುಗಳು !
ಇಹಪರವಾಳುವೆವು !
ಭಾರವ ಬಿಸುಡುತ್ತ ಬಾಳುವೆವು !
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ ರಮಣಿ
ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ, ಬಾ ; ಬಾ ರಮಣಿ !

ದೋಣಿಗನ ಹಾಡು

ದೂರಾ ! ಬಹು ದೂರಾ ! ಹೋಗುವ ಬಾರಾ !

ಅಲ್ಲಿ ಇಹುದೆನ್ನಾ ಊರಾ ತೀರಾ !

ದೂರ ದೂರ ಹೋಗುವ ಬಾರ

ಅಲ್ಲಿಹುದೆನ್ನಾ ಊರ ತೀರ.

ಚಲಜಲದಲಿಗಳ ಮೇಲ್ಪುಣಿದಾಡಿ

ಬಳಲಿಕೆ ತೊಳಲಿಕೆಗಳನೆಲ್ಲ ದೂಡಿ

ಗೆಲವಿನ ಉಲಿಗಳ ಹಾಡಿ

ಒಲುಮೆಯ ಮಾತಾಡಿ

ಹಕ್ಕಿಗಳಿಂಚರ ಕೇಳಿ

ಆನಂದವ ತಾಳಿ

ಹಿಮಮಣಿ ಕಣಗಣ ಸಿಂಚಿತ ಅಂಚಿನ

ಹಸುರಿನ ತೀರದ ಮೇಲಾಡಿ,

ಕಿಸಲಯಕಂಪನದಿಂಪನು ನೋಡಿ

ಕೂಡಿ ಆಡಿ ನೋಡಿ ಹಾಡಿ

ತೇಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗುವ ಬಾರ.

ಅಲ್ಲಿಹುದೆನ್ನಾ ಊರ ತೀರ.

ದೂರಾ ! ಬಹುದೂರಾ ! ಹೋಗುವ ಬಾರಾ !

ಅಲ್ಲಿ ಇಹುದೆನ್ನಾ ಊರಾ ತೀರಾ !

ಗಾನ ದರ್ಶನ

ಹಾಡುವನು ಹಾಡುವನು
ಕೊಳಲನೂದತ ;
ಕುಣಿಯುವರು ಕುಣಿಯುವರು
ಮನವ ಮರೆಯುತ.

ಆದಿಯಂತ್ಯವಿಲ್ಲದೆ
ದಣಿವ ತಣಿವ ಕಾಣದೆ
ನಿತ್ಯದಾರಾಮದಿ
ಪ್ರೇಮ ಭಕ್ತಿ ತೋರುತ—

ವಿಶ್ವಮೌನವಾಂತಿದೆ
ಕಾಲದೇಶವೆಲ್ಲವು
ಭಾವದಾವೇಶದಿ
ನೋಡುತಿಹವು ಚಲಿಸದೆ.

ಮೂಡಣದ ಗಗನದಲಿ
ರವಿಯುಪಯ ನಲಿಯುತಿದೆ ;
ತಳಿರಿನೊಳು ತಂಬಿಲರು
ಲೀಲೆಯಾಡುತಿರುವುದು !

ಹೊಸ ತಳಿರೊಳು ಹಿಮಮಣಿಗಳು
ಥಳ ಥಳಿಸವು ಮನಮೋಹಿಸಿ,
ಮೇಘದಿಂದ ಉದುರಿದ
ರತುನ ಸೇಸೆಯಂದದಿ !

ಹಾಡುತಿರೆ ವಿಹಂಗಮ
ದಿವ್ಯ ಉದಯರಾಗವ
ನಸುನಗುತಿಹ ಪೊಸಚಿಗುರಿನ
ಕುಸುಮವಿಡಿದ ಹಸುರಮೇಲೆ—

ಸುನುಗಳನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಯ್ದು
ಮಾಲೆಗಳ ನೆಯ್ದು ನೆಯ್ದು
ಬಳಸಿ ಬಂದು, ಬಳಿಯೆ ನಿಂದು
ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ಚುಂಬಿಸೆ!—

ಯುಗ ಯುಗಗಳು ನೆಗೆ ನೆಗೆವುವು !
ಕಲ್ಪಗಳು ಜಾರುವುವು !
ಕಮಲಜರು ಸನೆಯುವರು !
ಪ್ರಳಯಗಳು ಕಳೆಯುವುವು !

ರಾಧೆಯ ಕರೆ

ಎದೆಯ ಬನಕೆ ಬಾರೊ ನೀ
ಗೋಪಬಾಲನೆ ;
ಮುದದಿ ಶಶಿಯ ಕಿರಣ ನಿನ್ನ
ಕರೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ರಮ್ಯವೀ ಚಕೋರವು
ಬಯಸಿ ನಿನ್ನನೆ
ಹಾಡುತ್ತಿಹುದು ಸಲಿಲದಂತೆ
ಸುರಿವ ಗಾನವ.

ನಿನ್ನನಿಧಿರು ನೋಡುತ್ತ
ಪೊನ್ನ ಸುಮಗಳು
ಜೊನ್ನ ಕಾಂತಿಯೆಂಬ ಜಲದಿ
ಮಿಂದು ನಿಂತಿವೆ.

ನಿನ್ನ ನೋಡೆ ಗಗನವು
ಕಾತರಿಸುತ್ತಿದೆ ;
ನಿನ್ನ ನೊಲಿಯೆ ತಾರಕೆಗಳು
ಮಿಣುಕುತ್ತಿರುವುವು.

ನಿನ್ನ ಗೆಲೆಯನಾಗಲು
ಚರಿಪನಸಿಲನು ;
ನಿನಗೆ ಹರುಷವೀಯಲೆಂದು
ಧರಣಿ ನಲಿವಳು.

ಪರಮ ಪುರುಷ ಬಾರೆಲೈ ;
ಮುದವ ತಾರೆಲೈ.
ಪರಮತನವನುಳಿದು, ಕಾಂತ,
ಕೃಪೆಯ ತೋರೆಲೈ !

ಬಾ, ಬಾ!

ಸುಂದರ ದಿನ, ಸುಂದರ ಇನ,
ಸುಂದರ ವನ, ನೋಡು ಬಾ!
ಎಳಬಿಸಿಲೊಳು ತಿಳಿಗೊಳದೊಳು
ಜಲದಲೆಗಳು ನಲಿನಲಿಯಲು,
ನೋಡು, ಬಾ! ಕೂಡು, ಬಾ!
ಬೇಗ ಬಾ! ಬಾ! ಬಾ!

ತಣ್ಣೆಲರಲಿ ಹೂಗಳ ಬಳಿ
ಸೊಕ್ಕಿದ ಅಳಿ! ನೋಡು, ಬಾ!
ಹೊಸ ತಳಿರೊಳು ಇಂಗೊರಲೊಳು
ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಸರಗೈಯಲು,
ಹಾಡು, ಬಾ! ಕೂಡು, ಬಾ!
ಬೇಗ ಬಾ! ಬಾ! ಬಾ!

ಜೊತೆಯಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನೊ ಲಿದೆದೆ
ಕಂಪಿಸುತಿದೆ; ಕೂಡು, ಬಾ!
ಹೊಸ ಹಸುರೆಡೆ, ತಿಳಿಗೊಳದೆಡೆ,
ನಾ ನಿನ್ನೆಡೆ, ನೀನೆನ್ನೆಡೆ!
ಕೂಡು, ಬಾ! ಹಾಡು, ಬಾ!
ಬೇಗ ಬಾ! ಬಾ! ಬಾ!

ಪ್ರಣಯದ ದೂರದಾಸೆ

ಒಲವೂ, ನಲವೂ, ಚೆಲುವಿನ ಗೆಲವೂ,
ಅಂದದಿ ಚೆಂದದಿ ಬರುವಾನಂದವು,
“ ನಶ್ವರ! ನಶ್ವರ! ” ಎಂಬರದೇಕೆ ?
ನಶ್ವರವಲ್ಲವು ಶಾಶ್ವತ, ಗಿರಿಜೆ !
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಒಂದೆಡೆಯಂತೂ
ಗಿರಿಜೇ, ಮೇಳಿಸಿ ನಾವುಗಳು
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಎಲ್ಲಾ ದರಂತೂ
ನಮ್ಮಾ ಪ್ರಣಯವು ಫಲಿಸುವುದು !
ತರಳೇ, ನಿಶ್ಚಯ ಫಲಿಸುವುದು !

ಗಗನದ ಉಡುಗಳು ಮಿರುಗುವುದೇಕೆ ?
ಅಗಲಿದ ಯಾರನೊ ಸೇರುವೆನೆಂದು !
ವನಗಳು ಬುವಿಯನು ಒಲಿಯುವುದೇಕೆ ?
ವಿಯೋಗ ದುಃಖವ ಕಳೆಯುವೆನೆಂದು !
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಒಂದೆಡೆಯಂತೂ
ಅವರಾ ಬಯಕೆಯು ಲಭಿಸುವುದು !
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಎಲ್ಲಾ ದರಂತೂ
ಅಗಲಿದ ಇನಿಯನ ಸೇರುವುವು !
ಗಿರಿಜೇ, ನಿಶ್ಚಯ ಸೇರುವುವು !

ಯಾರನೊ ಹುಡುಕತಲಿರುವರು ಎಲ್ಲಾ ;
‘ ಯಾರನು ’ ಎಂದರೆ ತಿಳಿದವರಿಲ್ಲ ;
ಎಂದೋ ಯಾರನೊ ಅಗಲಿದೆವೆಂದು
ಅರಸುತಲಿರುವರು ಕಲ್ಪಗಳಿಂದ !

ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಒಂದೆಡೆಯಂತೂ
ಗಿರಿಜೇ, ಮೇಳಿಸಿ ನಾವುಗಳು,
ಎಂದೋ ಎಂತೋ ಎಲ್ಲಾ ದರಂತೂ
ನಮ್ಮಾ ಪ್ರಣಯವು ಫಲಿಸುವುದು
ತರಳೇ, ನಿಶ್ಚಯ ಫಲಿಸುವುದು !

ಶರದ್ವತು

ತೆನೆಯ ಕಂಪುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬರುತಲಿರುವುದು ;
ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೈರು ತಲೆಯ ತೂಗುತಿರುವುದು ;
ಗಿರಿಜೆ, ಬಾರೆ, ವನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ನಲಿಯುವ,
ಒಲಿದ ಎದೆಯ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಒಲಿಯುವ !

ಸಗ್ಗದಮಲ ಸೊಬಗು ತಿರೆಯ ಚುಂಬಿಸಿರುವುದು ;
ಮೊಗ್ಗು ಹೂವು ಮರಗಳಿಂದ ಉದುರುತಿರುವುದು ;
ಆಯ್ದು ಆಯ್ದು ನೆಯ್ದು ನೆಯ್ದು ಮನೆಯ ಮರೆಯುವ,
ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮನನ ಮರೆಯುವ.

ಕೊಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ತೆನೆಯ ತೊಟ್ಟು ಹಾರಿಹೋಗುವ
ಹಸುರುಗಳಿಯ ಹಿಂಡುಗಳನು ಅಟ್ಟಿ ನಲಿಯುವ ;
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲಲ್ಲಿ ಬುವಿಯು ಸರಸದಿಂದಿದೆ,
ಗಿರಿಜೆ, ಬಾರೆ, ಸರಸದಿಂದ ತಿರುಗಿ ನಲಿಯುವ !

ಗಳಗಳೆಂದು ಹರಿವ ತೊರೆಯ ನೀರೊಳಾಡುವ;
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಸವಿದು ಪೂಜೆಮಾಡುವ !
ಗಿರಿಜೆ, ಬಾರೆ, ವನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ನಲಿಯುವ,
ಒಲಿದ ಎದೆಯ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಒಲಿಯುವ !

ಸಾಧನೆ

ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಮೊಗ್ಗಿನ ತೆರದಲಿ,
ತರಳೇ, ನೀನಿರುವೆ;
ಚುಂಬಿಸಲೆಳಸುವ ದುಂಬಿಯ ತೆರದಲಿ,
ಬಾಲೇ, ನಾನಿರುವೆ.
ಹೂವಾದರೆ ನೀ ಬಾಡುವೆ ಬಾಬೆ.
ಮುಗುಳಾಗಿರೆ ನೀನೆನಗದೆ ಲೀಲೆ!

ಮಕರಂದವನೀಂಟುವ ಚಲವಿಲ್ಲ :
ಸೊಬಗನೆ ನೋಡುವೆನು.
ಪಡೆಯುವೆನೆಂಬಾ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಲ್ಲ :
ಸರಸಕೆ ಕಾಡುವೆನು.
ಕನಸಿನ ತೆರದಲಿ ನೀನಿರು ನನಗೆ:
ದೂರದ ದೊರಕದ ಗುರಿ ಸವಿಯೆನಗೆ!

ಸಿದ್ಧಿಯು ಸುಖತರವಾದರು, ನಲ್ಲೆ,
ಕಡಲಿನ ರನ್ನವದು!
ಸಾಧನೆ ಸುಖತಮವೆಂಬುದ ಬಲ್ಲೆ ;
ಕೈಲಿಹ ಚಿನ್ನವಿದು !
ಬಾಳಿನ ಹೊಸ ರಸವಣಕಿಪ ನೆಚ್ಚು ;
ಬಾಲೆಯೆ, ಬೆಳೆವುದು ಬಳಲಿದ ನೆಚ್ಚು !

ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ನಾನಳಿದಮೇಲೆನ್ನ ಮರೆಯುವೆಯ ನೀನು ?
ನಿನ್ನ ಹೃದಯವು ಪರರ ವಶವಾಗದೇನು ?
ಮರೆತುಬಿಡು, ಮರೆತುಬಿಡು, ನೀ ಮರೆತೊಡೇನು ?
ನಾ ಮರೆಯೆ ! ನಾ ಮರೆಯೆ ! ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಮರೆಯುವೆಯ ನಾ ತೋರಿದೊಲುಮೆಯಾ ಪೆಂಪ ?
ಮರೆಯುವೆಯ ನಾನಿತ್ತ ಚುಂಬನಗಳಿಂಪ ?
ಮರೆತುಬಿಡು, ಮರೆತುಬಿಡು, ನೀ ಮರೆತೊಡೇನು ?
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಮರೆತುಬಿಡು ಅಂದೆನ್ನ ನೋಡಿದಾ ಪರಿಯ !
ಎನಗಾಗಿ ನೀ ಕರೆದ ಕಂಬನಿಯ ಸರಿಯ !
ಎನ್ನ ಮಂದಸ್ಥಿತವ ನೀ ಮರೆತೊಡೇನು ?
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಸೆರೆಗೊಳ್ಳುವುದು ನಿನ್ನ ಬೇರೊಂದು ಹೃದಯ ;
ಇನಿಯ, ನಿನಗಾಗುವುದು ಹೊಸ ಹರುಷದುದಯ ;
ಆಗಿನ್ನ ನೆನೆಯದಿರು ; ಮರೆತುಬಿಡು ನೀನು ;
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗಿನ್ನ ನೆನಪ ತರಬಹುದು,
ಬೀಸುತಿಹ ತಂಬೆಲರು ನೆನಪ ತರಬಹುದು ;
ಹೊಸಬಳನು ನೋಡೆನ್ನ ಮರೆತುಬಿಡು ನೀನು ;
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ !

“ ನೀನೆನ್ನ ನಿಜ ಜೀವ, ನೀನೆ ನಾ”ನೆಂದೆ!
“ ನಿನ್ನ ನಲ್ಲದೆ ಪರರ ಮೊಗ ನೋಡೆ ” ಎಂದೆ!
ಮರೆತುಬಿಡು, ಮರೆ ಬೇಗ ಅದನೆಲ್ಲ, ಇನಿಯ;
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ!

ನಿನಗೆ ಮಂಗಳವಾಗಲಿನಿಯ, ಮರೆ ಎನ್ನ!
ಮುದ್ದಿಡುತ ಹೊಸಬಳನು ನೆನೆಯದಿರು ಎನ್ನ!
ಎನ್ನ ನೆನಪದು ಶೂಲ! ಮರೆತುಬಿಡು ನೀನು!
ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ಮರೆಯೆ, ನಾ ನಿನ್ನ ಮರೆಯೆ!

ಅಪ್ಪವಾಕ್ಯ

ಇನಿಯನಿಹನು ಎಂಬುವುದನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನು, ಹೇ ಸಖಿ.
ನಿನಗೆ ಸಂದೆಯ ಏಕೆ? ಬಿಡು, ಬಿಡು; ನಂಬು ನನ್ನನು, ಹೇ ಸಖಿ.
ಕನಸಿನೊಡವೆಯ ಒಲಿಯೆ ನಾನು ಮೂಢೆಯಲ್ಲ, ಸೋದರಿ.
ನನ್ನ ಒಲೈಗೆ ಗುರಿಯು ಕನಸಿನ ವಸ್ತುವಲ್ಲ, ಸೋದರಿ.
ಮಂಜುವನದಿಂದವನ ಕೊಳಲಿನ ಚೈತ್ರಗಾನವ ಕೇಳಿಹೆ ;
ಮಿಳಿರುವೆಳೆಯ ತಳಿರೊಳವನ ಸಿರಿಯ ಸೆರಗ ನೋಡಿಹೆ.
ನನ್ನ ಸೊಬಗಿದು ಯಾರದೆಲೆ ಸಖಿ! ನಲ್ಲನಿತ್ತುದೆ, ಹೇ ಸಖಿ.
ನನ್ನ ಕೆನ್ನೆಯೊಳವನ ಮುತ್ತಿನ ಮುದ್ರೆಯಿಹುದು, ಹೇ ಸಖಿ.
ಅವನ ಕಂಡಿಹೆ, ಅವನನುಂಡಿಹೆ, ಅವನನಪ್ಪಿಹೆ, ಸೋದರಿ.
ಅವನ ಕೋಮಲಕಾಯದೊಲೈಯ ಸವಿಯ ನೋಡಿಹೆ, ಸೋದರಿ !
ಇನಿಯನಿಹನು ಎಂಬುವುದನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನು, ಹೇ ಸಖಿ!
ನಿನಗೆ ಸಂದೆಯ ಏಕೆ? ಬಿಡು, ಬಿಡು; ನಂಬು ನನ್ನನು, ಹೇ ಸಖಿ!

ರಸಿಕರ್ಪಿ

ರಸಿಕನೆನ್ನಿ ನಿಯನತಿರಸಿಕನಾ, ಕೆಳದಿ,
ಕೂಡಲವನನು ಪೋಪೆ, ಬೇಗ ಸಿಂಗರಿಸು !

ಮನವ ಮೋಹಿಸುವಂತೆ ಬಾಚು ಬೈತಲೆಯ ;
ಮುದ್ದು ಸೂಸುವ ತೆರದಿ ಮುಂಗುರುಳ ತಿದ್ದು ;
ಕುಂಕುಮವನಿನಿದಾಗಿ ನೊಸಲ ಮೇಲಿರಿಸು,
ಕೊರಳಿನಲಿ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವುಗಳ ಮುಡಿಸು !

ತಂಗಾಳಿ ಬೀಸ ಹೊಸ ತಳಿರೊಲೆಯುವಂತೆ
ನಿರಿಗೆದರೆಗಳ ರಚಿಸು ಮಿಳಿರುವಂತೆ !
ಎದೆಯ ಕೆಣಕುವ ತೆರದಿ ಮೇಲುದನು ಇರಿಸು ;
ಬಿಂಕ ಮೆರೆಯುವ ತೆರದಿ ಕೊಂಕುಗೊಳಿಸು !

ಬಂಡುಣಿಗಳಲರಿನಲಿ ಝೇಂಕರಿಸುವಂತೆ
ನೇವುರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ದನಿಗೈಯಲಿ !
ರಸಿಕಮಣಿ ಎನ್ನಿ ನಿಯ ಬೆರಗಾಗುವಂತೆ
ಸೊಬಗು ಪೆಂಪವನೆದೆಯ ಸೆರೆಗೈಯಲಿ !

ಅಭಿನಾರಿಕೆ

ಕಿಂಕರರ ಕಳುಹಿದೆನು ಕರೆತರಲು ರಮಣನನು
ಹೆಣ್ಣು ನಾನೆಂದೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಬೆರೆತು ;
ಹಲವು ದೂತಿಯರಿಹರು, ಹಲವು ಜಾತಿಯರವರು,
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೆಂದು ಮಲೆತು ಮೈಮರೆತು.

ಯಾರಿಲ್ಲ ನನಗೆಣೆಯು, ಬೇರಿಲ್ಲ ಚೆಲುವಿನಲಿ,
ನನ್ನ ಚೆಲ್ವಿಗೆ ದಾಸ ಚೆನ್ನನೆಂದರಿತೆ ;
ಚರರನೊಬ್ಬೊಬ್ಬರನೆ ದೊರೆಗೆ ಬಳಿಯಟ್ಟಿದೆನು,
ಹೋದವರು ಬರದಿರಲು ಹೊಮ್ಮಿದುದು ಕೊರತೆ.

ಮೊದಲಿಗಳು ಬನದಲ್ಲಿ ಮಾಮರವ ಕಂಡೊಡನೆ
ಹಣ್ಣುಗಳನುಣತೊಡಗಿ ಹೆಚ್ಚೆಯಿಡಲಿಲ್ಲ !
ರಸಿಕೆ ಎರಡನೆ ಕೆಳದಿ, ರವಗೈಯೆ ಕೋಗಿಲೆಯು
ಮುದದಲಿಯನಾಲಿಸುತ ಮುಂಬರಿಯಲಿಲ್ಲ !

ಮೂರನೆಯ ಕಬ್ಬಿಗಿತಿ ಮೋಹಿಸುವ ಬನದಳಿರ
ಲಾವಣ್ಯದೈಸಿರಿಯಲೋಲಾಡಿಯಾಡಿ,
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾವುಕಿಯು ಸಿಲ್ವಿ ಪೂಗಂಪಿನಲಿ
ತೊರೆದು ಕೈಗಜ್ಜವನು ತೊಳಲಿದಳು ಹಾಡಿ !

ತರಳೆಯೈದನೆಯವಳು ತಂಬೆಲರ ಸೊಂಕಿಗೆ
ತನುವುಬ್ಬಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿದಳು ನನ್ನ ಜರೆದು ;
ಜಾಣೆಯಾರನೆಯವಳು ರಾಣನರಮನೆಯೈದಿ
ಕೋಣೆಗಳ ಗುಣಿಸಿದಳು ಆಣತಿಯ ತೊರೆದು !

ಹೋದವರು ಬರದಿರಲು, ಕಾದು ಬಳಲಿದ ನಾನು
ಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸಡಗರದಿ ಸಿಡುಕಿದೆನು ಒಮ್ಮೆ !
ರಂಜಿಸಿನ ಮುಳುಗುತಿರೆ, ಸಂಜೆಗೆಂಪೆಸೆಯುತಿರೆ,
ಹಿಂಜರಿದು ದೈನ್ಯದಲಿ ಅಂಜಿದುದು ಹೆಮ್ಮೆ !

ಅರಸಿ ಎಂಬುವ ಬಿಂಕ ವಿರಹದಲಿ ಲಯವಾಗೆ
ಅರಸನಭಿಸಾರಿಕೆಯು ಹೊರಟಿನರಮನೆಗೆ !
ಮರಳಿ ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲ ಅರೆದಾರಿಯಲಿ ಬಂದು
ಜೀಡಿದರು ಮನ್ನಣೆಯ, ಬಾಗಿದರು ನನಗೆ !

ರಾಣಿ ಬಂದುದ ಕಂಡು ರಾಣನಾಡಿದಸಿಂತು
“ ಕಳುಹಿಸದೆ ಕಿಂಕರರ ನೀ ಬಂದುದೇಕೆ ? ”
ನಲ್ಲನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ನಾಚಿಯೊರೆದೆನು ಬಾಗಿ :
“ ದಾರಿಯೆಡೆ ಉಪವನವದಾರಿಗಿಹುದೇಕೆ ? ”

ನಾಚೆ ನಾನಿನ್ನು

ಮನೆಗಿನಿಯನೈತರಲು ಮೊಗದೋರೆ ನಾಚಿದೆನು ;
ಕೆಳದಿಯರು ನಾಚದೆಯೆ ಸುಳಿದರವನೆದುರು !
ಚೆಲುವಿನಲಿ ಕೆಳದಿಯರ ಮಾರಿ ನಾನಿದರೂ
ನನ್ನ ಸೊಬಗನು ರಮಣನರಿಯಲಿಲ್ಲಾ, ಹಾ !

ಸಖಿಯರೊಯ್ಯಾರದಲಿ ನಿರಿಯ ಚಿಮ್ಮುತ ಬಂದು
ನೋಟದಲಿ ಬೇಟವನು ಸೂಚಿಸಿದರು ;
ಹೂವುಗಳ ಕೊಯ್ದಾಯ್ದು, ಕೋದು, ಹಾರವ ನೆಯ್ದು,
ನೂಪುರವ ದನಿಗೈದು ನಲಿದರಲ್ಲಿ !

ಇನಿಯನವರನಿಬರನು ಒಲಿದು ಬಂದಪ್ಪಿದನು ;
ನನಗಪ್ಪುವಭಿಲಾಷೆ ! ನಾಚಿಕೆಯು ಬಿಡದು !
ನಾಚಿಕೆಯನುಳಿದವರು ಸುಖವನನುಭವಿಸಿಹರು !
ನಾಚಿ ಕೆಟ್ಟೆನು ನಾನು ! ನಾಚೆ ನಾನಿನ್ನು !

ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ

ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಸಿಂಗರದ ಹೊರೆಯೇಕೆ ?

ಸಡಗರದ ಮಾತುಗಳ ಬಿಂಕವೇಕೆ ?

ನಿನ್ನೆ ಮುಂದಿರುವಾಗ ಮಂತ್ರಗಳ ಮರೆಯೇಕೆ ?

ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮರುಳು ಲಜ್ಜೆಯೇಕೆ ?

ನೇವುರದ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಕಿಂಕಣಿಯ ದನಿ ನಿನ್ನ

ಸವಿಗೊರಲಿನಿಂಚರವ ಕೆಡಿಸದಿರಲಿ !

ಮಂತ್ರಗಳ ಜವನಿಕೆಯು, ದೊರೆ, ನಿನ್ನ ಸಿರಿಮೆಯ್ಯ

ಸೌಂದರ್ಯವನು ಮಬ್ಬುಗೈಯದಿರಲಿ !

ನಗ್ನ ತೆಗೆ ನಾಚದಲೆ ಸಿರಿದಳಿರ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂ

ಮೂಡಿ ಸುಗ್ಗಿಯನೊಲಿವ ಹೂವಿನಂತೆ

ಸಿಂಗರದ ಹೊರೆಯುಳಿದು, ಮಂತ್ರಗಳ ಮರೆಯುಳಿದು

ಪ್ರೇಮದಾರತಿ ಹಿಡಿದು ತೇಲಿಬರುವೆ !

ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು

ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು
ಬಾರ ತರಳನಂದದಿ ;
ಜಿಲುವೆ ನಾನು ; ಇನಿಯ ನೀನು
ತೋರ ಜಿಲುವನಂದದಿ.
ತಿರುಪೆ ಬೇಡಿ ತಿಂಬೆ ನಾನು ;
ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ವೆ ನಾನು ;
ಗೋಪಳಾನು ; ಹರಿಯೆ, ನೀನು
ಬಾರ ಗೋಪನಂದದಿ !
ಬಗೆಯ ಚಿಂತೆ ಬಯಸಿದಂತೆ,
ತೋರ, ಬಾರ ಚಂದದಿ !

ಎನ್ನಿನಿಯಳು

ಬನವೆಲ್ಲ ಕೊನರೊಡೆದು ತಳರಿಂದ ನಳನಳಿಸೆ
ಅರಳುತಿಹ ಬಿರಿಮುಗುಳ ನೋಡಿರುವೆಯೇನು ?
ಬಾನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಲ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದಿರೆ
ಮೂಡುತಿಹ ತಾರೆಯನು ಕಂಡಿರುವೆಯೇನು ?
ಮೂಡುತಿರೆ ನೇಸರೆಳಬೆಳಕಿನಲಿ ಮಿಂಚುತಿಹ
ತಾವರೆಯ ಹಿಮಮಣಿಯ ದಿಟ್ಟಿಸಿಹೆಯೇನು ?
ಇನಿತೆಲ್ಲವನು ನೀನು ಕಂಡಿರುವೆಯಾದೊಡೆಯು
ನೋಡಬೇಕೆನ್ನಿ ಸಿಯಳೆಳನಗೆಯ ನೀನು !

ನನಗಾಗಿ

ಕೊಂಕಿಸಿ ಕೊರಲನು ಬಿಂಕದಿ ಬಳುಕುತ
ನಾಣನು ನಟಿಸುತ ಹೂಕೊಯ್ತು,
ಮುದ್ದು ಚೆಲುವುಗಳ ಮುದ್ದೆಯ ತೆರದಲಿ
ಬಂದಳು ಮದನನ ನನೆಗೈದು !
ಹೂವೇ ಹೂಗಳ ಕೊಯ್ತಂತೆ,
ಮಾಲೆಯೆ ಮಾಲೆಯ ನೆಯ್ತಂತೆ,
ಚೆಲ್ಲನು ಚೆಲ್ಲೇ ಗೆಲ್ಲಂತೆ,
ಮೆರೆದಳು ಆ ಕಾಂತೆ !

ಬಳ್ಳಿಯ ಬಳಿಯಲಿ ನನ್ನೆ ದೆಯಾಸೆಯ
ಬೇಟೆವೆ ಬಾಲೆಯ ರೂಪಾಗಿ,
ಮೋಹಿಸುವಂದದಿ ಸುಮಸಮ ಕೋಮಲೆ
ಕಣ್ಣೆಸೆದಳು ಸವಿಗನಸಾಗಿ !
ಲತೆಗಳ ಬಳಿಯಲಿ ಲತೆಯಾಗಿ,
ಸುಮಗಳ ಸಂಗದಿ ಸುಮವಾಗಿ,
ನಿಂತಳು ಚೆಲುವೆಯ ತರೆಬಾಗಿ,
ನಿಂತಳು ನನಗಾಗಿ.

ಅನೇ !

ಸೊಬಗಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಾಗಿಹೆ ನೀನು ;
ಚಿಲುವೇ, ಸರಸತಿಯೆ !
ಅದರಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಸೆರೆಯಾಳಾನು ;
ನನ್ನೆ ದೆಯಾರತಿಯೆ !

ನಿನ್ನೆಳೆವೊಗದಲಿ ನಸುನಗೆಯಾಗಿರೆ
ನನಗಿಹುದೊಂದಾಸೆ !
ನಿನ್ನಾ ಮುಡಿಯಲಿ ಹೂವಾಗಿರುವುದು
ನನಗಿನ್ನೊಂದಾಸೆ !

ತಾವರೆ ಬಣ್ಣದ ನಿನ್ನಾ ಹಣೆಯಲಿ
ಕುಂಕುಮವಾಗಿರಲೆನಗಾಸೆ !
ಬಳ್ಳಿಯನೇಳಿಪ ನಿನ್ನಾ ಕೈಯಲಿ
ಹೊಂಬಳೆಯಾಗಿರಲೆನಗಾಸೆ !

ಪದ್ಮವ ಮುಸುಕಿದ ಕೈವಲದಂತಿಹ
ಸೀರೆಯ ನಿರಿಯಾಗಿರುವಾಸೆ !
ಮನವನು ಸೆಳೆಯುವ ನಿನ್ನ ಸಿನಡುವಿಗೆ
ಕಟೆಬಂಧನವಾಗಿರುವಾಸೆ !

ನಿನ್ನಾ ಕೈಯಲಿ ಗಾನವ ಸೂಸುವ
ವೀಣೆಯು ನಾನಾಗುವುದಾಸೆ !
ನಿನ್ನೊಳು ನಾನೂ, ನನ್ನೊಳು ನೀನೂ
ಪ್ರೇಮದಿ ಲಯವಾಗುವುದಾಸೆ !

ಚಿಲುವೇ, ತರಳೇ, ಮುದ್ದಿನ ಹೆಣ್ಣೆ,
ನಿನ್ನವ ನಾನಾಗಿರುವಾಸೆ!
ಇನ್ನೇನುಸುರಲಿ? ಕಾಮನ ಕಣ್ಣೆ,
ನನಗಿಹುದೇನೇನೋ ಆಸೆ!

ಸೌಂದರ್ಯೋಗಿ

ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ,
ನಿಲ್ಲು ಚಿಲ್ವಿನ ಕಣ್ಣೆ,
ನಿನ್ನ ಸೊಬಗನು ನೋಡಿ
ಕೈಬಿಡುವೆನು !
ಬಗೆ ತಣಿಯೆ ಹೀರಾಡಿ
ಕೈಬಿಡುವೆನು !

ರವಿಯುದಯದಂತಿರುವೆ
ನೀನೆನಗೆ, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ !
ಅದಕಿಂತ ಕೀಳಲ್ಲ
ನೀನು ನನಗೆ !
ಅದಕಿಂತ ಮೇಲಲ್ಲ
ನೀನು ನನಗೆ !

ಸೌಂದರ್ಯ ಯೋಗಿಯೊ,
ಎಲೆ ಸುಂದರಿಯೆ, ನಾನು !
ನೀನು ಬರಿ ರವಿಯುದಯ !
ಸೊಬಗು ನನಗೆ !
ಸೊಬಗಿರುವ ತಾವೆಲ್ಲ
ಗುಡಿಯು ನನಗೆ !

ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಹುದು?

ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆಯೆ?
ಓ ದ್ವಾರಪಾಲಕನೆ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುವೆ?

ದೂರದಿಂ ಬಂದಿಹೆನು ; ಬಲು ಬಳಲಿ ನೊಂದಿಹೆನು,
ಕತ್ತಲಲಿ ಸೋತಿಹೆನು ದಾರಿ ನಡೆದು !
ಮುಳ್ಳು ಕಲ್ಲನು ತುಳಿದು, ಹಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳವ ಕಳೆದು,
ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಹೊಳೆಯ ಹಾದುಬಂದೆ !

ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಗರೆದು ಚಳಿಯ ತಣ್ಣೀರುತಿದೆ ;
ವೈಗಂಟೆ ಕೊಂಡಿರುವುದುಟ್ಟ ಸೀರೆ !
ಕೇಶವಾಶವು ತೊಯ್ದು ಮುಡಿಗೆದರಿಕೊಂಡಿಹುದು !
ಕಂಪಿವುದು ಕೋಮಲೆಯ ಕುಸುಮ ಕಾಯ !

ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸುತಿದೆ ; ಕುಡಿಮಿಂಚು ತಳಿಸುತಿದೆ ;
ಸಿಡಿಲೆರಗಿ ಬಾನೆಲ್ಲ ಕೆರಳಿರುವುದು !
ಹೊರಗೆಲ್ಲಿಯೂ ಮಲಗೆ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ತಾವಿಲ್ಲ ;
ತಿಮಿರ ಭಯ ಹೃದಯದೊಳು ಹರಿಯುತಿಹುದು !

ಮಲಗಿರುವನೆನ್ನಿ ನಿಯನೊಳಗೆ ಬಿಸುಸೆಜ್ಜೆಯಲಿ ;
ಕರೆದರೂ ಕೇಳಿಸದು ! ಗುಡುಗುತಿಹುದು !
ಚಳಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವೆನು ರಮಣನೆಡೆ ಸೇರಿ !
ತೊಯ್ದುಡುಪಿಗಿಂತ ನಗ್ನತೆಯೆ ಲೇಸು !

ಕತ್ತಲಲಿ ಬಂದಿರುವೆ ; ತಾಯ್ಮನೆಯನಗಲಿರುವೆ ;
ತೊಯ್ದು ಮಳೆಯಲಿ ಕದವ ತಟ್ಟುತಿರುವೆ !
ಬಾಗಿಲನು ಕಾಯದೆಯೆ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿರುವೆ ?
ಓ ದ್ವಾರಪಾಲಕನೆ, ಬೇಗ ಬಾರೈ.

ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ತಿಖಿ

ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆ ತಿಖಿ
ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹನು ನೋಡೆ, ಸಖಿ ;
ನೋಡೆ ಸಖಿ, ಬಾರೆ ಸಖಿ,
ನೋಡೆ ಶಶಿಮುಖಿ.

ಮಳೆಯ ಹಸಿಯು ತಳಿರಮೇಲೆ
ಮೆಲ್ಲನಡಿಯನಿಡುತ ಬೀಳೆ
ಹಸುರಿನಿಂದ ಮೆರೆಯಲಿಳೆ
ನಳನಳಿಸೆ ಬೆಳೆ ;

ಮುಗಿಲ ಮುಡಿದು ಮೈಯಲಿ,
ಕೊಳಲ ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ,
ಮಲರಗಣ್ಣ ಮುಗುಳುನಗೆ
ಜಗದ ಬಗೆವುಗೆ,

ಉಲಿಯನುಳಿದು ಖಗಗಳು
ಮೇವ ತೊರೆದು ಮಿಗಗಳು
ಕೊಳಲ ಕೇಳಿ, ಮುದವ ತಾಳಿ
ಮೈಯ ಮರೆತಿವೆ.

ನೇಸರಿಂದು ಬಾನು ತಿರೆ
ಕುಣಿವುವವನು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರೆ ;
ಬನಗಳಿಹವು ತಳಿರ ಚೆಲ್ಲೆ
ಮೂಕ ಸುಖದಲಿ !

ಸಾಮವೇದ ನಮೋ ಎನೆ
ಕೊಳಲ ನುಡಿವನು ;
ಭರತಶಾಸ್ತ್ರ ನಮೋ ಎನೆ
ಅಡಿಯನಿಡುವನು !

ಪೂವಮ

(ಕೊಡಗಿನ ಹುಡುಗಿ)

ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸಿರಿಮಲೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಾಲ ದಿನೇಶನ ಕೋಮಲ ಲೀಲೆ
ಹಸುರಿನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊನ್ನಿನ ಮುತ್ತು
ಕೊಡುತಿತ್ತು.

ಜನವಿಲ್ಲದ ಕಿರುದಾರಿಯೊಳಾನು
ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದಿರೆ ಪರ್ವತಸಾನು
ಅಲೆಯಲೆಯಲೆ ಮುಗಿಲಿಗೆ ಏರಿತ್ತು ;
ವಿಾರಿತ್ತು !

ಸುತ್ತಲು ಕಾಡಿನ ಹೂಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ
ನಲಿನಲಿದುವು ಹೂಬಿಸಿಲಲಿ ನುಣ್ಣಿಗೆ,
ಖಗಗಾನವು ಮೌನವ ಕಡೆದಿತ್ತು ;
ಮಿಡಿದಿತ್ತು.

ತಪ್ಪಲ ಮೇಯುವ ಮಂಜಿನ ಮಂದೆ
ತೇಲುತಲಿದ್ದುದು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ.
ನಡೆದೆನು ಕೊಡಗಿಗೆ ನಾ ಮನಸೋತು ;
ಮೇಣೋತು.

ನಡೆದಿರೆ ದಾರಿಯ ತಿರುಗಣೆಯಲ್ಲಿ
ಪರ್ವತ ಕಾನನ ಕಂದರದಲ್ಲಿ
ಫಕ್ಕನೆ ಕಂಡಿತು ನನ್ನಯ ಕಣ್ಣು :
ಮುದ್ದಿನ ಮಲೆಹೆಣ್ಣು !
ಹೆಣ್ಣೆಂಬೆನೆ? ಅಲ್ಲಾ ! ಕಿರುಹುಡುಗಿ
ಕೊಡಗಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೋ ಎನೆ ಬೆಡಗಿ !
ಐದು ವಸಂತಗಳಂದದ ಕೊಡಗಿ !
ಹೊಸ ಹೂ ಆ ಹುಡುಗಿ !

ಬೆಡಗಿನ ಕೊಡಗಿನ ಮಲೆಯಿಂದೊಯ್ಯನೆ
 ಕಿರುದೊರೆಯುರುಳುವ ತೆರದಲಿ ರಯ್ಯನೆ
 ಕಲ್ಲು ಹಾದಿಯಲಿ ಬಂದಳು ಚಿಮ್ಮಿ
 ಮಿಗವರಿಯೊಲು ಹೊಮ್ಮಿ !
 ನಿಂತಳು ಬೆರಗಾಗೆನ್ನನು ಕಂಡು !
 ಅಂತು ನಿಲ್ಲುವುದು ದುಂಬಿಗೆ ಬಂಡು !
 ಕಣ್ಣೊಳೆ ನಾನಾ ಚೆಲುವನು ಹೀರಿ
 ನಿಂತೆನು ಎದೆಹಾರಿ !

ತುಂಬಿದ ಮೊಗ, ಮೈ; ತುಳುಕುವ ಕಣ್ಣು ;
 ಕೆನ್ನೆ ಗಳೆರಡೂ ಕಿತ್ತಿಳೆ ಹಣ್ಣು !
 ಕೊಡಗಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ನಿನ್ನಯ ಕೆನ್ನೆ
 ದಿಟವೈಸಲೆ ಚೆನ್ನೆ !
 ಒಲೈಯು ನಲ್ಲೆಯು ಚೆಲುವೂ ಬೆಡಗೂ
 ನಿನ್ನಲ್ಲವೆ ; ಇದೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಡಗೂ !
 ಗಿರಿ ತಲೆಕಾವೇರಿಗಳನ್ನೇಕೆ ?
 ನೀನಿರೆ ಅವು ಬೇಕೆ ?

ಮಲೆಗಳ ಕತ್ತಲೆ ಕವಲೊಡೆದಂದದಿ
 ಜಡೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತೆರಡಾಗಂದದಿ.
 ಕೇಳಿದೆನಾಕೆಯ “ ಹೆಸರೇನಮ್ಮಾ ?”
 ನುಡಿದಳು “ ಪೂವಮ್ಮ !”
 ನುಡಿಸುವ ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಹೆಸರನು ಕೇಳಿದೆ ;
 ಅಲಿಸಿ ಪರಮಾಹ್ಲಾದವ ತಾಳಿದೆ.
 ವನಿಯೂ ಹೆಸರೂ ಎರಡೂ ಹೂವೆ !
 ಅವಳಂತೂ ಹೂವೆ !

ಕೊಡಗದು ಹಿರಿಮಲೆಗಳ ಸಿರಿನಾಡು ;
ಮೇಲಾಕಾಶವು, ಕೆಳಗಡೆ ಕಾಡು !
ಅಂತೆಯೆ ಇರುವುದು ನನ್ನಾ ಬೀಡು,
ನಚ್ಚಿನ ಮಲೆನಾಡು !
ಮಲೆನಾಡಿನಗಿದೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೆ,
ಅದರಿಂ ಕೊಡಗನು ಮರೆಯಲು ಬಲ್ಲೆ !
ಆದರೆ ಮರೆಯೆನು ನಿನಗಾಗಮ್ಮಾ
ಮುದ್ದಿನ ಪೂವಮ್ಮಾ !

ಚೆಂದುಟಿ ಮುತ್ತು

(ಪ್ರಾಣಿಂಗ್ ಕವಿಯ ಒಂದು ಕವನ ಭಾಗದ ಅನುಕರಣೆ)

ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಸವಿಗನಸೆಲ್ಲಾ

ಇಹುದೊಂದೇ

ತುಂಬಿಯ ತುತ್ತಿನ ಚೇಲದಲಿ.

ಗಣವಸಿರಿನ ಹೊಳೆವೈಸಿರಿಯೆಲ್ಲಾ

ಇಹುದೊಂದೇ

ರನ್ನದ ಕಿರುನಗೆಯಾಳದಲಿ.

ಕಡಲೊಳಗಡಗಿಹ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲಾ

ಹೊಳೆಯುವುದೊಂದೇ ಮುತ್ತಿನಲಿ ;

ಇಲ್ಲಿಯ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಿರಿಸೊಬಗೆಲ್ಲಾ—

—ನನ್ನಿಗೆ ನನ್ನಿ ;—

ಹುದುಗಿದೆ ನನ್ನಿ

ಗೌರಿಯ ಚೆಂದುಟಿ ಮುತ್ತಿನಲಿ ;

ಒಂದೇ ಮುತ್ತಿನಲಿ !

ಪೋಡಶಿ

ಪೋಡಶ ವಸಂತಗಳು ಸುಯ್ಯಾನವಂ ಮಾಡಿ

ಕರುವಿಟ್ಟ ಲಾವಣ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನೆ, ಸುಂದರಿಯೆ.

ಕಂಗೊಳಿವೆ. ಜೀವನದ ಮಧುಕುಂಜ ಮಂಜರಿಯೆ,
ಕೂರ್ಮಿ ತೆಂಗಾಳಿಯಲಿ ನಲಿವ ನಿನ್ನ ನು ನೋಡಿ

ಹೃದಯದ ನಿರಾಕಾರ ಸ್ಪಷ್ಟಗಳು ಮೈಮೂಡಿ

ನುಡಿದೋರುತಿವೆ.—ಅವುಗಳರ್ಥವೇನೆಂದರಿಯೆ.

ಉದಯಗಿರಿ ಫಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು ಮೆರೆಯೆ

ಯಾಮಿಸಿಮು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮುಗಿಲ್ಲಳನು ಸೂಡಿ

ಕರೆವಂತೆ ಮೋಹಿಸಿಹೆ, ಓ ನನ್ನ ಸವಿಗಣಸೆ!

ನನಸಲ್ಲ!—ಹೇ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸುಂದರಿಯೆ, ನೀನಂದು

ಮರ್ತ್ಯವನ್ನುಳಿದು ಹಾ! ಸ್ವರ್ಗವಾದವಳೆಂದು

ಕನಸಿನಲಿ ಚುಂಬಿಸಿಹೆ!—ಅಯ್ಯೋ, ಕನಸು ಕನಸೆ?—

ಆದರಿದೊ, ಹಾಡುತಿದೆ ದಿನಮುಖದ ಕಾಜಾಣ :

ಬೆಂದೆದೆಗೆ ವಿಸ್ಮೃತಿಯ ಗಾಯನ ಸುರಾಪಾನ !

ರಸಯುಷಿ

೧

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ,
ಬಾ ನನ್ನ ತರಳೆ,
ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಚಂಚಲೆಯೆ,
ಮಿಂಚುಗಣ್ಣೆರಳೆ !
ದಟ್ಟಬನಗಳ ಮಲೆಯ
ನಡುನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ,
ತಣ್ಣೆಳಲ ತಣ್ಣೆಲರ
ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ,
ನಿರಿದಳರ ಹೊದರುಗಳ
ಬನಗತ್ತಲಲ್ಲಿ,
ಸದ್ದಿಲ್ಲದಡವಿಯಲಿ,
ಬೇರೊಂದು ಪೊಡವಿಯಲಿ,
ಮೈ ಮರೆತು ನಲಿಯುವಂ,
ಎದೆ ಮುಟ್ಟಿಯೊಲಿಯುವಂ
ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ !
ಬಾ ಚೆಲ್ವೆ, ಬಾ ರಮಣೆ,
ಸವಿಗೊರಲಹಣ್ಣೆ ;
ಬಾ ನೀರೆ, ಬಾ ಕವಿತೆ,
ಕಬ್ಬಿಗನ ಕಣ್ಣೆ !
ಸೌಂದರ್ಯವಿಹುದಿಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಹುದಿಲ್ಲಿ,
ಏಕಾಂತವಿಹುದಿಲ್ಲಿ,
ಸಂಗೀತವಿಹುದಿಲ್ಲಿ,
ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ !

ಸದ್ಧತಿಯ ಹೊರೆಯಿಲ್ಲ,
ಕಾಯಿದೆಯ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ,
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ,
ಕರುಬುವರ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ,

ಬನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ !

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೇ ನೀತಿ,
ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೇ ಪ್ರೀತಿ,
ಇಲ್ಲಿಯೊಲೈಯೆ ಕಟ್ಟು,
ಇಲ್ಲಿ ಬೇಟೆವೆ ಗುಟ್ಟು,
ಮಾಡಿದುದೆ ಮಾಡಿ !

ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವರಿಲ್ಲ,
ಆಡಿದುದೆ ಆಟ !

೨

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ತರಳೆ,

ಬಾ ನನ್ನ ಚೆಲುವೆ ;

ನೀನೆನ್ನ ಬಾಳುಸಿರು,

ಬಾ ನನ್ನ ಒಲವೆ !

ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕೇ ಹುಚ್ಚು ;

ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವು ಹುಚ್ಚು ;

ಮರಕೆ ಹೂವಿನ ಹುಚ್ಚು,

ಬನಕೆ ಹಸುರಿನ ಹುಚ್ಚು ;

ಖಗಕೆ ಹಾಡಿನ ಹುಚ್ಚು ;

ಮಿಗಕೆ ಕಾಡಿನ ಹುಚ್ಚು ;

ಒಂದಕೆರಡರ ಹುಚ್ಚು ;

ಎರಡಕೊಂದರ ಹುಚ್ಚು ;

ನನಗೆ ನಿನ್ನಯ ಹುಚ್ಚು ;

ಸಿನಗೆ ನನ್ನಯ ಹುಚ್ಚು ;
 ಹುಚ್ಚು, ಬರಿ ಹುಚ್ಚು !
 ಇಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವು
 ದಿವ್ಯಾವತರಣ !
 ಇಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರೋದಯವು
 ಪ್ರಕೃತಿಯಾಭರಣ !
 ಮಾತಾಡಿದರೆ ಕಬ್ಬ !
 ನೋಡಿದರೆ ಹಬ್ಬ !

೩

ಕವಿಯ ಹುಚ್ಚಿನ ಸವಿಯ
 ನೀ ಬಲ್ಲಿಯೇನು ?
 ನಿನಗಿನಿತು ನೀಡುವೆನು
 ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ನೀನು !
 ಕೊಬ್ಬಿ ನಳನಳಿಸುತಿಹ
 ಬನದಳಿರ ಮೇಲೆ
 ಹಬ್ಬಿ ತಳತಳಿಸುತಿಹ
 ಎಳಬಿಸಿಲು ಬೀಳೆ
 ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ
 ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟವನೇರಿ
 ಕೈಮುಗಿದು ದೇವನಿಗೆ
 ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿ,
 ತಿರುಗಿ ನಲಿದಾಡುವಂ
 ನಲ್ಲೆಯಲಿ ಕೂಡಿ.
 ಬಲ್ಲಿದರ ಬಗೆಯಿಂದ
 ನಾ ಸುಲಿದು ತಂದಿರುವ
 ಅರಿವಿನಾ ಸೂರೆಯನು
 ನಿನ್ನೆದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ

ಸ್ವರ್ಗ ಮರ್ತ್ಯಗಳನು
 ವಿಶ್ವಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು
 ನಿನಗೀವೆನಿಲ್ಲಿ !
 ಯೋಗಿಗಳ ಯೋಗವನು.
 ಭೋಗಿಗಳ ಭೋಗವನು,
 ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಜ್ಞಾನವನು,
 ಭಕ್ತರಾ ಭಕ್ತಿಯನು
 ನಿನಗೀವೆನಿಲ್ಲಿ !
 ಎಲ್ಲವಿದೆ ರಸಮುಷಿಯ
 ಕೈಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ !

೪

ಯಾವ ಮತದವನಲ್ಲ,
 ಎಲ್ಲ ಮತದವನು ;
 ಯಾವ ಪಂಥವು ಇಲ್ಲ
 ಬಹು ಪಂಥದವನು.
 ಎಲ್ಲ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ,
 ಎಲ್ಲ ಹಿಡಿದವನಲ್ಲ.
 ನಾನು ಉಮ್ಮರನಲ್ಲ,
 ಚಾರ್ವಾಕನೂ ಅಲ್ಲ.
 ನೀತಿಜಡನೂ ಅಲ್ಲ,
 ನೀತಿಗೇಡಿಯು ಅಲ್ಲ.
 ಬರಿ ಕನಸಿನವನಲ್ಲ,
 ಬರಿ ಕೆಲಸದವನಲ್ಲ !
 ಎಲ್ಲ ಬಿಡಲೂ ಬಲ್ಲೆ,
 ಎಲ್ಲ ಹಿಡಿಯಲು ಬಲ್ಲೆ,
 ಕೇಳೆನ್ನ ನಲ್ಲೆ !

ನನ್ನೊಡನೆ ನೀನಿರಲು

ವೈರಾಗ್ಯವಲ್ಲ !

ನಾವು ಕೊಲುವುದು ಬೇಡ,

ನಾವು ಕಳುವುದು ಬೇಡ,

ಸುಳ್ಳಾಡುವುದು ಬೇಡ,

ಅನ್ಯಾಯವೂ ಬೇಡ ;

ಆದರೊಲಿವುದು ನಮ್ಮ

ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಮ್ಮ !

ನರಕ ಚುಂಬನದೊಳಿರೆ

ನರಕವೆಮಗಿರಲಿ !

ಬೇಟದಲಿ ಪಾಪವಿರೆ

ಪಾಪವೆಮಗಿರಲಿ !

ಹರಿಯ ಮರೆವುದು ಬೇಡ,

ತಿರೆಯ ಜರೆವುದು ಬೇಡ ;

ಇರುವ ಬಾಳಿನ ಸೊದೆಯ

ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಹೀರಿ,

ಬರುವ ಬದುಕಿನ ಸೊದೆಯ

ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸೇರಿ,

ಇದನು ಹುಳಿಸದ ತೆರದಿ

ಆದನು ಹುಳಿಸದ ತೆರದಿ,

ಎರಡು ಮುಳಿಯದ ತೆರದಿ

ಜೀವನವ ಹೊತ್ತು

ನಡೆಯುವಂ ಶಾಂತಿಯಲಿ

ತೆರುವುದನು ತೆತ್ತು !

೫

ಕೆಲರಿಳೆಯ ಬಿಟ್ಟವರು,

ದೊಡ್ಡವರು ಅವರು !

ಕೆಲರೆದೆಯ ಸುಟ್ಟವರು,
 ದೊಡ್ಡವರು ಅವರು !
 ಅವರಿಗವರದೆ ಹಾದಿ,
 ನಮಗೆ ನಮ್ಮದೆ ಹಾದಿ !
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಬಾ ಕವಿತೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ ;
 ಬಾ ಬಳಿಗೆ, ಬಾ ಎದೆಗೆ,
 ಕಬ್ಬಿಗನ ಕಣ್ಣೆ !
 ದೊಡ್ಡವರು ಅವರೆಲ್ಲ ?
 ದೊಡ್ಡವರೆ ಹೌದು !
 ನಾವು ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲ ?
 ಇರಬಹುದು ! ಬಹುದು !
 ಎದೆಯ ಬೇಯಿಸಿದವರು
 ಹಿರಿಯರಾಗರೆ ಏನು !
 ಕಣ್ಣು ತೋಯಿಸಿದವರು
 ಹಿರಿಯರಾಗರೆ ಏನು ?
 ಬೆಂಕಿ ಕೊಳೆಯನು ಸುಡುವು
 ದೆಂದೆಂಬೆಯೇನು ?
 ನೀರು ಕೊಳೆಯನು ತೊಳೆದು
 ಬಿಡಲಾರದೇನು ?

೬

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ,
 ಬಾ ನನ್ನ ತರಳೆ ;
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಚಂಚಲೆಯೆ,
 ಮಿಂಚುಗಣ್ಣೆರಳೆ !
 ಬನದಳಿರ ಮರೆಯಲ್ಲಿ
 ಬಗ್ಗಿ ಪುಡು ಕೋಗಿಲೆಯು ;
 ಕೇಳು, ಕೇಳಲ್ಲಿ !

ಮಾಲೆ ಘಾಲೆಗಳಾಗಿ
 ಹಬ್ಬಿಹವು ಬೆಟ್ಟಗಳು ;
 ನೋಡು ನೋಡಲ್ಲಿ !
 ಪೂತ ನಂದಿಯ ಮರದಿ
 ಬಂಡುಣಲು ಬಂದಿರುವ
 ದುಂಬಿಗಳು ಮೊರೆಯುತ್ತಿವೆ
 ಓಂಕಾರದಂತೆ !
 ಹಿರಿಯ ತತ್ತ್ವದ ಚಿಂತೆ
 ನಮಗೇತಕಂತೆ !
 ಬಾ, ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ
 ಈ ಅರೆಯ ಮೇಲೆ,
 ನಿನಗಿಸಿತು ಹಾಡುವೆನು ;
 ಅದೆ ನಮ್ಮ ಲೀಲೆ.
 ಬಾ ಇಲ್ಲಿ, ಬಳಿಗೆ ಬಾ !
 ದೂರ ನಿಲ್ಲುವೆಯೇಕೆ !
 ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಬಳಿಗೆ ಬಾ ;
 ತೊಡೆ ಸೋಂಕಿನಲಿ ಕುಳಿತು
 ನನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ
 ನಿನ್ನ ಕೈಗಳನಿಟ್ಟು,
 ಬಾ ನಲ್ಲೆ, ಕುಳಿತುಕೋ
 ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು !
 ಇಲ್ಲಿ ಒಲೆಯ ಕಟ್ಟು,
 ಮಾಡಿದುದೆ ಮಾಟ !
 ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ,
 ಆಡಿದುದೆ ಆಟ !

ಎಲ್ಲ ಕಾಮುಕರಿಲ್ಲಿ
ನಾಚಿಕೆಯದೇಕೆ ?

ಇಲ್ಲಿ ಕರುಬುವರಿಲ್ಲ
ಹೆದರಿಕೆಯದೇಕೆ ?

ಎಲ್ಲ ರಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ,
ಎಲ್ಲ ಜಾಗಿಗಳಲ್ಲಿ !
ಆ ಮುಗಿಲು, ಆ ಬಾನು,
ಈ ಬೆಟ್ಟ, ಈ ಕಾನು,
ಈ ಹಕ್ಕಿ, ಆ ಮರವು,
ಅಲ್ಲಿ ಮೇಯುವ ಕರುವು,
ಎಲ್ಲ ಕಾಮುಕರಿಲ್ಲಿ ;

ಗುಟ್ಟ ನಾ ಬಲ್ಲೆ !
ಬರಿದೆ ನಾಚಿಕೆಯೇಕೆ ?

ಬಾ ಬಳಿಗೆ, ನಲ್ಲೆ !
ನಮ್ಮ ಕೆಳಗಿಹ ಬಂಡೆ,
ಜಡತನವ ನಟಿಸುತಿಹ

ಈ ಕರಿಯ ಬಂಡೆ,
ಒಂದು ದಿನ ಬೇಟಿದಲಿ
ಬಳಿಯ ಬಂಡೆಯ ಕೂಡೆ

ತೊಡಗಿದುದ ಕಂಡೆ !
ಕೇಳದೋ ! ಕೇಳಲ್ಲಿ :
ಬಾನು ಮುಗಿಲಿನ ಕೂಡೆ
ಸರಸವಾಡುತಿದೆ !

ನೋಡದೋ ನೋಡಲ್ಲಿ ;
ಆ ಮರವು ಈ ಮರವ-
ನೇಕೆ ಕಾಡುತಿದೆ ?

ಇವರ ನಟನೆಯ ನಾನು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆ !
ಸಂಕೋಚವಿನ್ನೇಕೆ ?
ಬಾ ಬಳಿಗೆ, ನಲ್ಲೆ !

ಆ

ಬಾ, ಬಳಿಗೆ ಬಾ, ಕವಿತೆ,
ಕಬ್ಬಿಗನ ಕನ್ನೆ !
ಎನು ಹಾಡಲಿ ಹೇಳು
ರಸ ಋಷಿಯ ಚೆನ್ನೆ ?
ಸಿಂಗರದ ಕಬ್ಬಿಗಳ
ಹಾಡಲೇ ಹೇಳು ?
ದಿವ್ಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳನು
ಮಾಡಲೇ ಹೇಳು ?
ರಾಮಾಯಣವು ಬೇಕೆ ?
ಭಾರತವು ಬೇಕೆ ?
ಕಾವ್ಯವೋ, ಪುರಾಣಗಳೋ ?
ಮೇಣು ವರ್ಣನೆಗಳೋ ?
ತತ್ತ್ವ ತುಂಬಿದ ದಿವ್ಯ
ಕವನಗಳು ಬೇಕೆ ?
ಭಾವ ತುಂಬಿದ ರಮ್ಯ
ಗಾನಗಳು ಬೇಕೆ ?
ಮೇಣು ಸಿನ್ನನೆ ಕುರಿತು
ಬಣ್ಣಿಸಲೆ ಹೇಳು ?
ಸಿನ್ನ ಚೆಲುವನೆ ಕುರಿತು
ಉಲಿಯಲೇ ಹೇಳು ?—
ಮೌನದಲಿ ಕೇಳಿಬಹ
ಸಂಗೀತದಂತೆ,

ಕತ್ತಲಲಿ ಹೊಳೆವೇಕ
 ನಕ್ಷತ್ರದಂತೆ,
 ತಿಳಿಗೊಳದೊಳರಳಿರುವ
 ಒಂದೆ ತಾವರೆಯಂತೆ,
 ರಸಖುಷಿಯ ಜೀವನದ
 ರಸಯೋಗದಂತೆ,
 ನೀನಿರುವೆ, ಎಲೆ ಚೆಲುವೆ,
 ಮಳೆಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ !—
 ವೈಯಾರವಿಂತೇಕೆ ?
 ಮುಗುಳು ನಗೆಯೇಕೆ ?
 ಸುಗ್ಗಿವಳ್ಳಿಯ ತೆರದಿ
 ಬಳುಕುತಿಹೆಯೇಕೆ ?
 ಬಾ ಇನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಬಾ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ ;
 ಬಾ ಚೆನ್ನೆ, ಬಾ ರನ್ನೆ,
 ಬಾ ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆ !
 ಕಾಲ ಸುತ್ತುತಲಿಹುದು,
 ಬಾಳು ಬತ್ತುತಲಿಹುದು,
 ಬಾ ಬೇಗಮಾಡು !
 ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಕಿಹಸುಖವೆ
 ಕೀಲಿಕೈ, ಎಲೆ ಕವಿತೆ,
 ಬಾ, ಬೇಗ ಕೂಡು !

೯

ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖದಲ್ಲೆ ನಗೆ
 ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ;
 ಮರ್ತ್ಯ ಸುಖದಲ್ಲೆ ನಗೆ
 ದ್ವೇಷವೂ ಇಲ್ಲ !

ನಾವದನು ಸಾಯಿಸದೆ, -
 ಮೇಣಿದನು ಬೇಯಿಸದೆ,
 ಸಮ್ಮನೂ ನೋಯಿಸದೆ
 ನಲಿಯುವಂ ಬಾ!
 ನೋವೆ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲ ;
 ಒಲಿಯುವಂ ಬಾ!
 ನಾಳೆ ನಾಳೆಗೆ ಇರಲಿ,
 ನಿನ್ನೆ ನಿನ್ನೆಗೆ ಇರಲಿ,
 ಇಂದಿಗಿರಲಿದೆ !
 ನಾಳೆಯನೆ ನೋಳ್ವರಿಗೆ,
 ಇಂದನೇ ಕಾಂಬರಿಗೆ,
 ಮುಂದೆ ಸೊಗವೊಂದೆ !
 ಬಹು ಜನರು ಮಾಡಿದುದೆ
 ಪಾಪವಾದರು ಪುಣ್ಯ ;
 ಬಹು ಜನರು ಸೇರಿದುದೆ
 ನರಕವಾದರು ಸ್ವರ್ಗ !
 ಎಲ್ಲ ಹೋಡೆಡೆಯಲ್ಲಿ
 ನಾವಿಬ್ಬರಿದ್ದಲ್ಲಿ,
 ನಮ್ಮ ವೈಕುಂಠ !
 ಸತ್ತವರಿಗಿಹುದಲ್ಲಿ
 ಅವರ ವೈಕುಂಠ !
 ಬದುಕಿರುವ ನಮಗಿಲ್ಲಿ
 ನಮ್ಮ ವೈಕುಂಠ !
 ಸತ್ತವರು ನಾವಲ್ಲ,
 ಭಯವೇಕೆ ಬಾ !
 ಬಾಳಿನಲಿ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ
 ಬಾ ಬೇಗ ಬಾ !

೧೦

ಅದೊ ಕೇಳು ಕೇಳಲ್ಲಿ ;
ಕಾಮಳ್ಳಿ ಕೂಗುತ್ತಿದೆ
ಸಂಪಗೆಯ ಮರದಲ್ಲಿ !
ಯಾರನದು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ ?

ನೀ ಬಲ್ಲೆಯೇನು ?
ಹರಿಯ ಕರೆಯುವುದಲ್ಲ,
ವರನ ಕರೆಯುತ್ತಿಹುದು !

ನಾ ಬಲ್ಲೆ ನಾನು !
ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೆ ಬಂದು,
ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದು,
ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿಯೆ ಸಂದು
ಹೋಗುವೆನುಗೆಲ್ಲ
ಪ್ರೇಮವೇ ಹರಿಯೆಂದು

ರಸಮುಷಿಯು ಬಲ್ಲ !
ಕಾಮಳ್ಳಿಯದನರಿತೆ
ರಮಣನನು ಕೂಗುತ್ತಿದೆ !
ಅದರೊಲೈಯಿಸಿದನೆಯೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಅವಕೆ !
ಒಲೈಯಿಂ ಕರೆಯದಿಹ
ಬದುಕೊಂದು ಬದುಕೆ ?

೧೧

ಬುವಿಯು ಸೆರೆಮನೆಯೆಂದು,
ಸೆರೆಯನೊಡೆಯುವೆನೆಂದು,
ವೇದ ಗೀದಗಳೆಂಬ,
ಶಾಸ್ತ್ರ ಗೀತ್ರ್ಗಳೆಂಬ
ಗೋಡೆಗಳ ಕಟ್ಟಿ

ಸೆರೆಮನೆಯೊಳನ್ನೊಂದು
ಸೆರೆಮನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ
ಮೊದಲ ಸೆರೆಮನೆಯೊಡೆದು

ಮುಕ್ತಿಯಹುದೇನು ?

ಬಾಳು ಬಂಧನವೆಂದು,
ಬಂಧನವಳಿಯಲೆಂದು,
ನೀತಿ ಧರ್ಮಗಳೆಂಬ
ತಪಸು ಗಿಪಸುಗಳೆಂಬ

ನೇಣುಗಳ ಹೊಸೆದು,
ಬಂಧನಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಂಧನಗಳ ಸುತ್ತಿ
ಮೊದಲ ಬಂಧನ ಹರಿದು
ಹೋಯಿತೆಂದೊದರಿದರೆ

ಮರುಳಲ್ಲವೇನು ?

ಯಾರೊ ಮಾಡಿದ ಮನೆಯು
ನಮಗೆ ಸೆರೆಯಹುದೆಂದು
ನಾವು ಮಾಡಿದ ಸೆರೆಯೆ

ಮನೆಯವು ದೇನು ?

ಯಾರೊ ಕಟ್ಟಿದ ನೇಣು
ಸಂಕೋಲೆಯಾಗುವೊಡೆ
ನಾವು ಸುತ್ತಿದ ಮಿಣಿಯು

ಜನಿವಾರವೇನು ?

ಅಯ್ಯೋ, ಎಂದೂ ಬೇಡ,
ಅವನ ಹಿರಿಸೆರೆಯಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಕಿರಿಸೆರೆಯು !

ಅಯ್ಯೋ, ಎಂದೂ ಬೇಡ

ಅವನ ಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ
 ನಮ್ಮ ಕಿರುಗಟ್ಟು !
 ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೊಲ್ಲೆ ;
 ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಬಲ್ಲೆ !
 ಪ್ರೀತಿ ಎಂಬುದೆ ನಮಗೆ
 ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಾರ !
 ಎದೆಯ ಮೇಲೆದೆಯಿಟ್ಟು
 ಬಾ ಬಳಿಗೆ ಬಾರ !
 ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಸೊದೆಯ
 ನಾ ಹೀರಬಲ್ಲೆ !
 ಅದರ ಅಳಲಿನ ಸೊಗವ
 ನಾ ಪಡೆಯಬಲ್ಲೆ !
 ಸೆರೆಗೆ ಸೆರೆ ಮದ್ದಲ್ಲ
 ಓ ಮುದ್ದು ನಲ್ಲೆ !

೧೨

ಇನ್ನು ಹೇಳುವೆ ಕೇಳು :
 (ನಾಸ್ತಿಕನು ನಾನಲ್ಲ !)
 ಮುಂದನರಿತವರಾರು ?
 ಇಂದನರಿಯದರಾರು ?
 ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ !
 ಸಗ್ಗ ಸೊಗವನು ತರಲಿ !
 ಇಂದಿದ್ದರೇನಂತೆ ?
 ಇಂದುಮೆಮಗಿರಲಿ !
 ನಾಳೆ ಇರಲೇನಂತೆ ?
 ನಮಗದೂ ಇರಲಿ !
 ಬೇಡ ಎನ್ನುವರಲ್ಲ,
 ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವರಲ್ಲ,
 ನಮಗೆಲ್ಲ ಇರಲಿ !

ಯಾರಾದರೇನಂತೆ
ನಿನ್ನೆಯೋ? ನಾಳೆಯೋ?
ತರುವವರು ತರಲಿ!
ಬೇಡವೆಂದವರಾರು?
ನಮಗೆಲ್ಲ ಇರಲಿ!
ಬರುವ ಸೊಗವೆಲ್ಲವೂ
ಸಂತೋಷ, ಬರಲಿ!
ಬದುಕಿರಲು ಸಾವಿಲ್ಲ,
ಸಾವಿರಲು ಬದುಕಿಲ್ಲ,
ನಾವಿರಲು ಸಾವಿಲ್ಲ,
ಸಾವಿರಲು ಸಾವಿಲ್ಲ!
ಇನ್ನಳುಕಲೇನು?
ಗುರುವೊಬ್ಬೆಯಾದರಿಗೆ
ಭಯವೆಂದರೇನು?
ಗುರು ಮಂತ್ರ ದೀಕ್ಷಿತರು
ಯಾವುದೆನುಗೇನು?
ನಮಗಿರಲು ನಿರ್ಭರತೆ
ಹಿಂಜರಿವುದೇನು?

೧೩

ಸಾರ್ವಭೌಮಿಕ ತತ್ತ್ವ,
ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಸತ್ತ್ವ,
ರಸ ಋಷಿಯ ದರ್ಶನಂ,
ಉತ್ತಮ ರಹಸ್ಯಮಿದು
ನಿನಗೊರೆವೆ ಕೇಳು :
ಅದು ನನ್ನಿ, ಇದು ನನ್ನಿ,
ಇಹುದೊಂದೆ ನನ್ನಿ.

ಚಲಿಸಲದು ! ನಿಲ್ಲಲಿದು !

ನನ್ನಿಗಳ ನನ್ನಿ !

ಅದನುಳಿದರಿದು ಸೊನ್ನೆ ;

ಇದನುಳಿದರಿದು ಸೊನ್ನೆ ;

ಒಂದನುಳಿದೊಂದಿರಿದು,

ಓ ಎನ್ನ ಚೆನ್ನೆ !

ಕಂಡರಿದು ಕಾಣದಿದು,

ಕಂಡರಿದು ಕಾಣದಿದು,

ಎಂಬುದನು ಕಂಡಿಹುದು

ರಸಖುಷಿಯ ಕಣ್ಣು !

ಕಣ್ಣುಚ್ಚಲಿದುವೆ ಅದು,

ಕಣ್ಣೆರೆಯಲಿದುವೆ ಇದು !

ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಬಲೆಯಿದು,

ಓ ಕವಿಯ ರನ್ನೆ !

ಒಂದೆ ಎರಡಂತಿಹುದು,

ಎರಡೆ ಒಂದಾಗಿಹುದು ;

ಹುಟ್ಟಿದರು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ,

ಅದನೊರೆಯೆ ವಗಾತಿಲ್ಲ ;

ನನ್ನಿ ಹೊಳೆವುದೆ ಹೊರತು

ಬೆಳೆಯಲಾರದು ತರಳೆ !

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಮಿಂಚು

ಅದರಿದರ ಒಳಸಂಚು !

ಕಂಡು ತಿಳಿ, ಕವಿತೆ !

೧೪

ಜನ್ಮ ಮುಂದಿರುವುದೇಂ ?

ಇದ್ದರೇನಿರಲಿ !

ಹೋದವರು ಬರುವರೇಂ ?

ಬಂದರೇಂ ಬರಲಿ !

ಇರುವವರು ಪೋಪರೇಂ ?

ಪೋದರೇಸಿರಲಿ !

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ

ಬಾ ನನ್ನ ತರಳೆ.

ಬಾ ಚೆಲುವೆ, ಚಂಚಲೆಯೆ

ಮಿಂಚುಗಣ್ಣೆರಳೆ !

ಎಲ್ಲ ನಶ್ವರವೆಂದು

ಇರುವುದನುಳಿವುದೇಕೆ ?

ಕೆಲಹಣ್ಣು ಕಹಿಯೆಂದು

ಎಲ್ಲ ಹಳಿಯುವುದೇಕೆ ?

ಕಹಿಯೆದೆಯೊಳಿಹ ಸಿಹಿಯು

ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಸಿಗಲಿ !

ದುಃಖದೊಳಿಹ ಸುಖವು

ಬಂದಷ್ಟು ಬರಲಿ !

ಕಡಲು ರತ್ನದ ರಾಶಿ

ಎಂದರೆಮಗೇನು ?

ಕೈಲೊಂದು ರನ್ನವಿರೆ

ಅದನೆಸೆವುದೇನು ?

ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಚೆಲುವೆ,

ಬಾ ತರಳೆ; ಎನ್ನೊಲವೆ,

ಗುರುದೇವನನು ಭಜಿಸಿ,

ಬೇಡವಾದುದ ತ್ಯಜಿಸಿ,

ಕೈಗೆ ಬಂದುದ ಭುಜಿಸಿ,

ಬದುಕುವಂ ಬಾ !

ಭಕ್ತಿಯಲಿ, ರಾಂತಿಯಲಿ,

ಒಂದಿಸಿತು ಗೊಣಗುಡದೆ,

ನಶ್ವರದ ನಡುವೆಯಿಹ
ಶಾಶ್ವತವ ಸವಿಯುತ್ತ,
ದುಃಖಗಳ ಎದೆಯೊಳಿಹ
ಸುಖಗಳನು ಸುಲಿಯುತ್ತ,
ಇಹಪರಗಳೆರಡನೂ

ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮುತ್ತುತ್ತ

ನಲಿಯುವಂ ಬಾ !

ಅವರು ಹಾಗೆಂದರೇಂ ?

ಇವರು ಹೀಗೆಂದರೇಂ ?

ನಮಗೇನು ಬಾ !

ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಹೆಣ್ಣೆ,

ಕಬ್ಬಿಗನ ಹಣೆಗಣ್ಣೆ,

ಬಾ ಚೆಲ್ವೆ, ಬಾ ತರಳೆ,

ಬಾ ನನ್ನ ಚೆನ್ನೆ ;

ಬಾ ಕೆಳದಿ, ಸುಂದರಿಯೆ,

ಬಾ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣೆ :

ದಟ್ಟ ಬನಗಳ ಮಲೆಯ

ನಡುನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ,

ತಣ್ಣೆಳಲ ತಣ್ಣೆಲರ

ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಮೈಮರೆತು ನಲಿಯುವಂ,

ಎದೆಮುಟ್ಟಿಯೊಲಿಯುವಂ,

ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ !

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವೆ ನೀತಿ,

ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆ ಪ್ರೀತಿ,

ಇಲ್ಲಿಯೊಲೈಯೆ ಕಟ್ಟು,

ಇಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟವೆ ಗುಟ್ಟು,
ನಾಡಿದುದೆ ನಾಟ !
ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ,
ಆಡಿದುದೆ ಆಟ !

ಮೊದಲ ಚರಣಗಳು

ಅರಳಿತ್ತೀ ವನಸುಮವು ನಿನಗಾಗಿ ಹರಿಯೇ,	೧
ಅಂಗಳದವರೆಯ ಚಪ್ಪರದಡಿಯಲಿ	೨೮
ಇನಿಯನಿಹನು ಎಂಬುವುದನು ಬಲ್ಲೆ ನಾನು, ಹೇ ಸಖಿ.	೪೨
ಈ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ	೨೯
ಎದೆಯ ಬನಕೆ ಬಾರೊ ನೀ	೩೪
ಎನಗಾವ ಬಹುಮಾನವನು ಕೊಡುವೆ ನೀನು ?	೧೦
ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಎಲ್ಲಿರುವೆ ? ಬಾರೊ ಬೇಗ ;	೮
ನಿಕೆ ರಮಣ ಮರುಗುವೆ,	೧೯
ಬಲವೂ, ನಲವೂ, ಚೆಲುವಿನ ಗೆಲವೂ,	೩೬
ಕಡಲಿನಾಳವು ಹಿರಿದು	೧೨
ಕರೆಯುವನು ಬಾರೆ, ಸಖಿ, ಗೋಪ ಸುರುಚಿರ,	೬
ಕರೆಯೆಂದು ಬರುವುದೋ ? ನಾನರಿಯೆ ಅರಿಯೆ :	೨
ಕಿಂಕರರ ಕಳುಹಿದನು ಕರೆತರಲು ರಮಣನನು	೪೪
ಕೀಲಿ ಕೈ ಎಲ್ಲಿಹುದು ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆಯೆ ?	೫೪
ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಮತ್ತೆಶಿಖಿ	೫೫
ಕೊಂಕಿಸಿ ಕೊರಲನು ಬಿಂಕದಿ ಬಳುಕುತ ,	೫೦
ಕೊಳದಾ ತೀರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ	೧೭
ಕೊಳಲನೂದಿ ಮೋಹಿಪುದನು	೧೧
ಜನ್ಮವು ಬರಿದಾಯ್ತೇ, ಹಾ !	೪
ತರಳೆ ನಾನು ; ದೊರೆಯೆ ನೀನು	೪೮
ತನೆಯ ಕಂಪುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಬರುತಲಿರುವುದು	೩೮
ದಿನವೊಂದರೊಳೆ ನಿನ್ನ ಎದೆಯ ರಸವನು ಹೀರಿ	೨೫
ದೂರಾ ! ಬಹು ದೂರಾ ! ಹೋಗುವ ಬಾರಾ !	೩೧
ನಾನಳಿದ ಮೇಲೆನ್ನ ಮರೆಯುವೆಯ ನೀನು ?	೪೦

ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಸಿಂಗರದ ಹೊರೆಯೇಕೆ ?	೪೭
ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೆ, ...	೫೩
ಪಡುವಣ ದೆಸೆಯೊಳಗಿನ ತಾಸಿಳಿದನು ;	೧೬
ಪೇರಲ ಮರದಡಿ ಹಣ್ಣುನು ತಿನ್ನುತ	೨೦
ಪ್ರಣಯದ ಗೀತೆಯೆ ನೀನಾಗಿರುವೆ	೨೨
ಪ್ರಿಯನ ನೆನೆ ಮನವೆ ನೀ	೯
ಬನವೆಲ್ಲ ಕೊನರೊಡೆದು ತಳಿರಿಂದ ನಳನಳಿಸೆ	೪೯
ಬಾ ಕವಿತೆ, ಬಾ ಕೆಳದಿ, ...	೬೨
ಬೃಂದಾವನಮಿಹುದೆನ್ನೀ ಹೃದಯದಿ	೭
ಮನೆಗಿನಿಯನೈತರಲು ಮೊಗದೋರೆ ನಾಚಿದನು	೪೬
ಮಡಿಕೇರಿಯ ಸಿರಿಮಲೆಗಳ ಮೇಲೆ	೫೭
ಮುಳುಗುವ ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಪಳಿಯೆ, ...	೧೩
ರಸಿಕನೆನ್ನಿನಿಯನತಿರಸಿಕನಾ, ಕೆಳದಿ, ...	೪೩
ರಾತ್ರಿಗೆ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳು	೧೫
ಪೋಡಶ ವಸಂತಗಳು ಸುಯ್ದಾನವಂ ಮಾಡಿ	೬೧
ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಮೊಗ್ಗಿನ ತೆರದಲಿ	೩೯
ಸುಗ್ಗಿಯ ಬಣ್ಣದ ಸವಿಗನಸೆಲ್ಲಾ	೬೦
ಸುಂದರ ದಿನ, ಸುಂದರ ಇನ	೩೫
ಸೊಬಗಿನ ಸೆರೆಮನೆಯಾಗಿಹೆ ನೀನು	೫೧
ಹಾಡುವನು, ಹಾಡುವನು, ...	೩೨
ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆಯನು ತಲೆಯೊಳು ಹೊತ್ತು	೨೬

ಕುವೆಂಪು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು

ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು :

ಕೊಳಲು

ನವಿಲು

ಕಲಾಸುಂದರಿ

ಪ್ರೇಮ ಕಾರ್ತೀರ

ಕಥನ ಕವನಗಳು

ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ

ಅಗ್ನಿ ಹಂಸ

ಪಕ್ಷಿಕಾರಿ

ಪಾಂಚಜನ್ಯ

ಕೋಗಿಲೆ, ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾ

ಕೃತ್ತಿಕೆ

ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ

ಹಾಳೂರು

ನನ್ನ ಮನೆ

ಮರಿವಿಜ್ಞಾನಿ

ಮೇಘಪುರ

ಕಥೆಗಳು, ಕಾದಂಬರಿ

ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ನನ್ನ ದೇವರು, ಇತರ ಕಥೆಗಳು

ಮಲೆನಾಡಿನ ಚಿತ್ರಗಳು

ಕಾನೂರು ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿ

ನಾಟಕಗಳು

ಯಮನ ಸೋಲು, ಇತರ ನಾಟಕಗಳು

ಬಿರುಗಾಳಿ

ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ

ಮೂರು ನಾಟಕಗಳು

ಶೂದ್ರತಪಸ್ವಿ; ಬಲಿದಾನ

ಬೆರಳಿಗೆ ಕೊರಳು

ಭಾಷಣ, ವಿಮರ್ಶೆ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರ

ನಿರಂಕುಶಮತಿಗಳಾಗಿ

ಕಾವ್ಯ ವಿಚಾರ

ಮದುವೆಯ ಶುಭ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಡಲು ತಕ್ಕ ಮಧುರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಪ್ರೇಮಕಾಶ್ಮೀರ—ಕುವೆಂಪು	....	೨	೦೮	೦.
ಪೋಡಶಿ—ಕುವೆಂಪು	....	೨	೧೨	೦
ಬಿಡಿಮುತ್ತು—ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀ	....	ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ		
ಹಗಲುಗನಸುಗಳು-ಎ.ಎಫ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	೧	೪	೦	
ನನ್ನ ಅಪ್ಪರೆ—ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ	....	೦	೬	೦
ಮುಗುದೆಯರ ಪತ್ರಗಳು—ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ	....	೧	೮	೦
ಗೌರಿಯ ಮದುವೆ—	..	೧	೪	೦
ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು—ಎಸ್.ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ	೨	೪	೦	
ಕನ್ನಡ ಋತುಸಂಹಾರ—				

ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಭಾಷಣಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳು